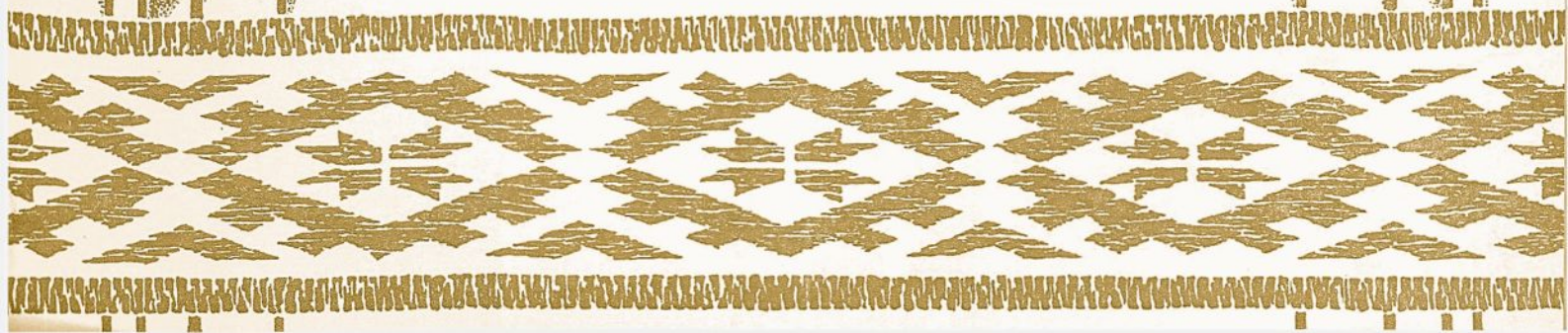
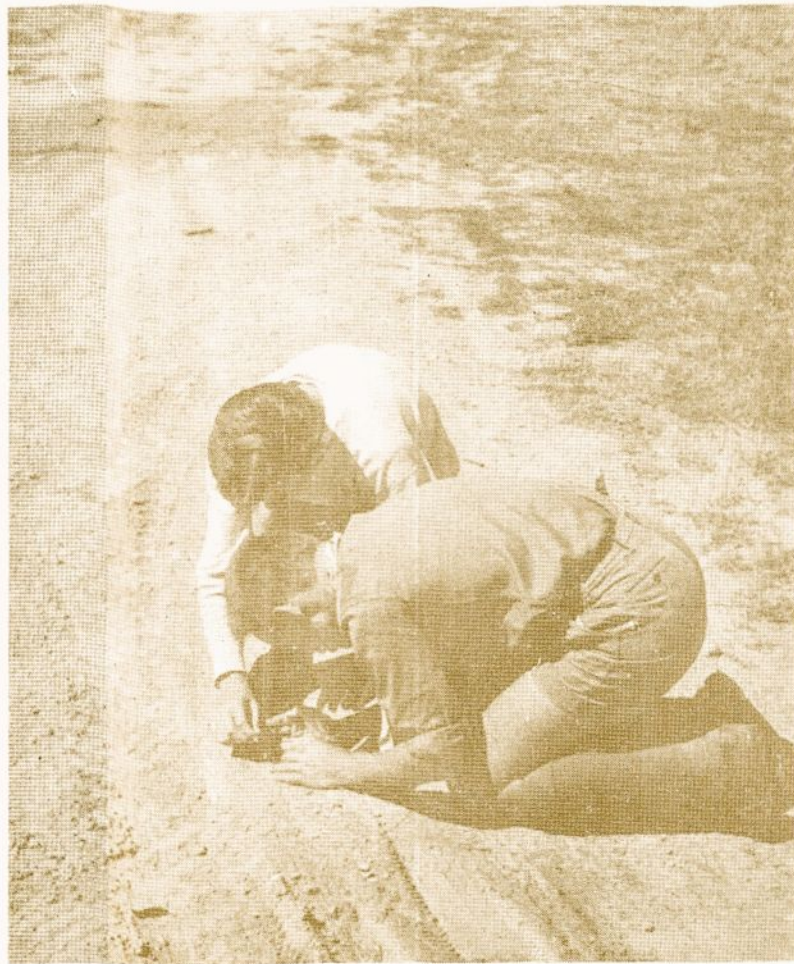

1965

1

Nr. 5

SKAUTI LADIA

MAY — 1965 — GEGUŽĖ

• **SKAUTU AIDAS — THE SCOUTS' ECHO**, a monthly Lithuanian youth magazine published by The Lithuanian Scouts Association, Not For Profit Illinois Corporation. • Subscription \$3.00 yearly, \$2.00 half-yearly, single copy 40¢. • Address: SKAUTU AIDAS, P. O. Box 222, Thompson, Connecticut 06277. • Office of Publication Immaculata Press, R. F. D. 2, Putnam, Conn. 06260. • Editor in Chief and Managing Editor: Antanas Saulaitis, Old Colonial Road, Oakville, Connecticut 06779. • Second class postage paid at Thompson, Connecticut 06277.

Isteigtas 1923. III. 15 Šiauliuose, Lietuvoje. Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis. Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas. Leidžia: LSS Tarybos Pirmija.

• Prenumerata: metams — \$3.00, pusei metų — \$2.00; paskiras nr. — 40¢
• Adresas: Skautų Aidas, P. O. Box 222, Thompson, Conn., 06277, USA.

• Vyriausiasis redaktorius:

v. s. Antanas Saulaitis, Old Colonial Road, Oakville, Conn., 06779, USA.

• Redakcinė komisija:

v. s. kun. Stasys Yla, v. s. Aleksas Matonis, s. Petras Molis, s. Ona Saulaitienė, s. Stefa Subatkevičienė, v. s. Adolfas Venclauskas.

• Administratorius: Kazys Čėsna, 58 Providence St., Worcester, Mass., 01604

• Spausdina: Immaculata Press, R. F. D. 2, Putnam, Conn., 06260.

• Rankraščiai, nuotraukos, piešiniai ir k. medžiaga siunčiami vyr. redaktoriaus adresu. Rankraščiai taisomi bei trumpinami redakcijos nuožiūra. Nenaudota medžiaga nesaugoma; gražinam, jei iš anksto to pageidauta.

LSS TARYBOS PIRMIJA:

s. Ed. Korzonas

v. s. K. Palčiauskas

v. s. S. Gudauskienė

s. F. Kurgonienė

ps. K. Cijūnėlis

v. s. kun. J. Vaišnys, SJ

s. kun. A. Trakis

v. s. O. Zailskienė

j. s. Br. Juodelis

s. A. Treinys

MIELI SKAITYTOJAI!

Bandome Skautų Aidą vis įvairinti ir tobulinti. Susilaukiame ir pagalbos. Visų labui. Ačiū!

Redakcija norėtų, kad SA dedamose nuotraukose visų matomų asmenų pavardės taip pat būtų parašytos. Kai nuotraukoje labai daug, gali būti ir sunku visus išvardinti. Bet surašykim ko daugiausia.

Ačiū korespondentams-ėms! Jei tas pats rašinys duodamas ir kitam laikraščiui, siųsdami S. Aidui tai parašykite. Tada korespondencija labiau pritaikysime Sk. Aido reikalingams.

Gauname pageidavimų Sk. Aidui tobulinti. Dėkui! Rūpestingai studijuojame ir, ką galime, bandome įgyvendinti.

Visiems ačiū ir už Sk. Aido 1965 m. vajeaus talką! Mūsų mielas administratorius turi dabar labai daug darbo.

Rūpestingai ruoškitės stovykloms ir vasarinei veiklai.

Budžiu,

v. s. A. Saulaitis

ATSIŪSTA paminėti.

Ignas Končius. ŽEMAIČIŲ KRYŽIAI ir KOPLYTĖLĖS. Išleido Tėviškėlė. 1965. Spausdino VI. Vijeikio spaustuvė. 176 psl. Kieti viršeliai. Kaina nepažymėta. Gausiai iliustruoti aprašymai pagrindinei knygos temai išryškinti.

ZAIBAS. 1965. Nr. 1. Leidžia NEVĖŽIO tuntas Worcesteriye, Mass. Redakcinis kolektyvas: v. sk. Elvyra Staraitė, v. sk. Danutė Marcinkevičiūtė, s. Petras Molis, s. v. Algis Glodas ir s. v. Rimas Jakubauskas. 6 rot. spausdinti lapai. Daug vietinio gyvenimo medžiagos.

GABIJA. LSS Skaučių Sesių Vadijos biuletenis. 1965 vasaris. Nr. 1(6). Apstu informacinės medžiagos vadovėms.

LIETUVOS PAJŪRIS. 1964. Nr. 4(20). Išleista 4 kartus į metus. Metams 1.— dol. Adr.: 5260 10th Ave., Rsmt, Montreal 36, P. Q., Canada. Lietuvos pajūrio temomis rašas laikraštis. Vertas palaikyti.

SVEČIAS. Dvimėnesinis Lietuvių Evangelikų Liuteronų laikraštis. 1965. Nr. 1. Redaktoriai: atsakingasis — senj. kun. Adolfas Keleris,

MINIMI IR RECENZUOJAMI TIK TIE LEIDINIAI, KURIE ATSIUNČIAM SKAUTŲ AIDUI

faktinasis — kun. Anas Trakis ir techniškas — Fricas Šlenteris. Adr. 28 Bremen 20, Kurt-Schumacher - Allee 11, Etage 4, Wohnung 7, Germany. Metams 3.— dol.

KNYGŲ LENTYNA. 1964. Nr. 3.

TARNAUTI! 1965. Nr. 7.

Broliai ir sesės! Laikas į gamtą. Suiegos lauke, iškylos miškuose ir vasaros stovyklos stovyklavietėse.

Virš. 1 psl.: Pėdsakos užsiėmimai. Nuotrauka iš Nepr. Lietuvos laikų.

MOTINOS ŠVENTĖ

Didžiausioji meilė yra motinos meilė. Ir jai niekas negali pri-lygti.

Motinos diena yra diena, kada kitų meilė turi pastebimiau atsi-grežti į motiną. Tą dieną kiek-viena motina ar jos atminimas iš-skirtinai pabrėžiama veiksmu, paslauga, gražiu žodžiu, dovana ar p. ir iš viso ypač meile.

Dabar visas kultūringas ir lais-vas pasaulis mini Motinos dieną. Bet taip buvo ne visada, kaip li-gi šiol dar yra ne visur.

Vos Lietuvai 1918 pradėjus Ne-priklausomybės gyvenimą, lietu-viai skautai-ės pirmieji suskato gerbti motinas Motinos dienos vardu. Ir tai tęsėsi maždaug 10 metų, kol skautų-čių puoselėta tradicija tapo visos Lietuvos ofi-cialiuoju papročiu.

1928 m. Kaune susidarė komi-tetas, pasiryžęs Motinos dienos minėjimą išplėsti visos Lietuvos mastu.

Prie to komiteto pastangu visu savo svoriu prisidėjo ir Motinos dienos tradicijos įvedėjas — Lie-tuvos skautų sąjūdis, kuri minė-tame komitete atstovauti ir ko-miteto pastangas tvirtai palai-kyti teko kaip tik šias eilutes ra-šančiam.

Motinos dienos visuotinas mi-nėjimas tada buvo įvestas į ge-gužės mėn. pirmąjį sekmadienį; mūsų sąjūdis savo tradicini mi-nėjimą iš XII. 1 perkėlė į tą sek-madienį.

Lietuvių tauta visada su mei-le gerbė motinas. Ir naujoji tra-dicija visai lengvai ir giliai įlei-do šaknis lietuvių visuomenėje.

A. S.

O MOTINA

O Motina, dėl mano laimės tu į ugnį puolanti
plaštakė,

Ir dieną ir tamsioj nakty manoj širdy gyva!

Tau sidabriniam rytmety, kaip žydinti alyvų kekė,
Ir vakaro tyloj manoji tremtinio malda.

O motina! Palikus saugoti šventosios žemės sau-jos,

Mažyčio žiburio gimtajam židiny.

Tu amžinai gyva manam lašely kraujo,

Tu amžinai gyva mažytėje širdy.

O motina! Skausmingų sūkurių verpetuos
Atvėrus laimėn sklidinas duris.

Tavam raukšlėtame veide pati tėvynė šneka,
Tavam pilkam veide — sustingusi širdis.

O motina! O motina! Ant didžio vargo tako
Tu židinio brangiausiojo negėstanti liepsna,
Tau sidabriniam rytmety, kaip žydinti alyvų kekė,
Ir vakaro tyloj manoji tremtinio malda...

(Lietuvių poezijos antologija).

P. Stelingis

Lietuvos Nepriklausomybės Atstatymo Šventė — Vasario 16-oji — vi-sur buvo tinkamai paminėta.

Nuotraukoje matome Detroito GABIJOS tunto jaunasias seses, dėvin-čias gražiuosius mūsų tautinius rūbus ir dalyvavusias Vasario 16 šventės programos meninėje dalyje. Jos yra Danutė Marčiukaitytė, Vilija Baukytė, Viktorija Bajorytė, Austė Pečiūraitė, Asta Banionytė, Vida Reklytė, Rūta Baublytė, Viktorija Ratnikaitė, Valytė Misiūnaitė ir Sigita Duobaitė.

A. Plečkaičio nuotr.

PETRIUKAS PAVERGTOJE LIETUVOJE

Adolfas Venclauskas

Ištraukos iš apysakos TARP GALINIŲ IR PURIENŲ rankraščio.

(tęsinys)

— Kas sakė? — paklausė aukštasis vyriškis.

— Gandras nuklegeno, — atsakė Petriukas.

— Gerai, Petriuk. Ačiū tau. Susipažinkime. Mes vienvardžiai: aš Petras Šimkaitis. Apie tave girdėjau iš Sereikos pasakojimų. Mes tave jau iš tolo matėm pro langą.

Petras stipriai paspaudė berniukui ranką.

— Kas daugiau miestelyje girdėti?

— Cviekus paskirtas kompartijos sekretorium. Iš ryto buvo atvažiavusi mašina su valdžios žmonėmis iš apskrities.

— Gerai, Petriuk. Grįžk dabar pas Sereikienę ir pasilsėk. Tavo žinios verčia mus skubėti, — pasakė Petras. — Pranešk tam, kas tave siuntė, kad vanagas dėkoja už pranešimą ir paukščiukai bus iš lizdų išskridę.

— Vanagas dėkoja už pranešimą ir paukščiukai bus iš lizdų išskridę, — pakartojo patenkintas berniukas.

— Pasakyk Sereikienei, kad šia naktį negrįšiu, — kreipėsi į Petriuką Sereika. — Ir pasakyk jai, kad ji ir mokytoja taip pat pasisaugotų ir šia naktį namie nenakvotų. Gerai?

— Pasakysiu.

— Na, tai sudiev, — ištiesė ranką Sereika keldamasis.

— Sudiev, dėde.

— Laimingai grįžti, — palinkėjo Petriukui Petras.

— Dėkui. O jums laimingai praleisti šią naktį.

Vos Petriukas išėjo iš Šimkaičio kiemo, Petras užsėdo ant dviračio ir išvažiavo keliu. Sereika išėjo taip pat, bet į savo namus negrįžo — pasuko kažkur laukais.

Petriukas grįžo pas Sereikienę ir pranešė, ką jam buvo liepęs pasakyti Sereika. Išgirdusi Petriuko žodžius, moteriškė labai susirūpino.

— Viešpatie, kadagi ateis ramybė ant žemės! Savo troboje reikia bijoti nakvoti. Kurgi yra Dievo teisy-

bė? — aimanavo ji. Petriukui buvo nemalonu klausytis jos aimanų. Jam buvo jos gaila, bet kaip suraminti, nežinojo.

— Tai sudiev, tetule, aš jau turiu grįžti, — pagaliau ištare berniukas.

— Palauk, duosiu užkasti, juk ir tau pasilsėti reikia, — susigriebė Sereikienė. — Dieve mano! Ir vaikams, ir tiems nėra ramybės...

Ji tuoj atnešė pieno, duonos ir gabalėlį sūrio. Po tokios kelionės, pamatęs ant stalo gardžiai kvėpiančią duoną ir pieną, Petriukas ilgiau nesiprašydino ir pradėjo godžiai valgyti. Ak, kaip skani šviežia lietuviška duonelė su pienu! Tokio skanaus valgio nėra visame pasaulyje. Neprilygs jai nei prašmatniausi tortai, nei imantiausi pyragaičiai.

Pavalgęs iki sotumo, Petriukas padėkojo ir atsikėlė nuo stalo.

— Na eik, jau eik, ką darysi. Jau ir vakaras artėja. Kol pareisi, visai sutems. Paimk tą gabaliuką sūrio, parnešk mamai, — pasiūlė Sereikienė. — Jums miestelyje vis sunkiau, nors ir mums jau nebe tie laikai, kaip buvo.

— Dėkui, tetule. Sudiev.

Išidėjęs suvyniotą į laikraštį sūrį, Petriukas išėjo pro duris, kieme patapšnojo per sprandą šunį ir, atsikėlęs vartus, išlindo į kelelį, vedantį į vieškelį. Beeidamas išgirdo važiuojančio motoro ūžimą.

Išėjęs į vieškelį, pamatė ant kelio stovintį sunkvežimį, pilnai prikrautą kareivių. Vadas žiūrino į žemėlapi ir stengėsi susiorientuoti, kur esąs. Pamatęs Petriuką, pašaukė jį.

— Ei, berniuke, — šūktelėjo rusiškai. — Kaip išvažiuoti į Vaitkiškių kaimą?

— Nežinau, — kiek pagalvojęs atsakė Petriukas, nenorėdamas palengvinti priešams.

— Kaip tai nežinai? Juk kur tai čia netoli. O kaip vadinasi šitas kaimas?

— Čia gyvena Sereika, — atsakė taip pat rusiškai Petriukas, nes mo-

kykloje buvo tos kalbos truputį pramokęs.

— Aš ne ūkininko klausiu, bet kaip vadinasi kaimas?

— Nežinau, aš pas tetą buvau.

— Iš kur tu?

— Iš miestelio.

— Ak, iš miestelio! Atvykai čia iš miestelio ir nežinai kur atvykai. Arba tu labai kvailas, berniuk, arba per gudrus. Eik tuoj pas tetą ir paklausk jos. Ir tuoj man pasakysi. Sofronovai, eik su juo.

— Klausau!

Pasidarė nenumatyta kvaila istorija. Kad nebūtų to kareivio, jis būtų galėjęs pasprukti, bet dabar tai buvo neįmanoma. Bet kaip klausti tetos jam žinomo vardo? Be to, pamąčiusi kareivį, teta išsigąs.

— A, atsiminiau, atsiminiau! — sušuko Petriukas kareiviui, matydamas, kad negalės išsisukti. — Galime pas tetą neiti. Aš pasakysiu.

Kareivis palingavo galvą, bet grįžo atgal. Petriukas pasakė vadui, kad tai Ragelių kaimas. Vadas pasižiūrėjo į žemėlapi, ir, nustatęs vietą, kurioje buvo, surado jam reikalingą Vaitkiškių kaimą.

— Aha, pirmas kelias po kairei, — pasakė šoferiui. — O tu, berniuk, į miestelį šivakar nebegrįžk, — pasakė Petriukui. — Nuo saulės laidos pas jus įvedamas ypatingas stovis ir niekam negalima išeiti iš namu. Grįžk pas savo tetą ir pernaktok. Namo galėsi grįžti rytoj.

Padėtis darėsi vis kėblesnė. Berniukas suprato, kad čia darosi kažkas rimto. Tad juo labiau jis turi grįžti šį vakarą namo: mama rūpinasi, o ir mokytojui reikia būtinai pasakyti, kad įsakymą įvykdė. Jis valandėlę palaukė, kol vieškelyje išnyko sunkvežimis su kareiviais ir patraukė tuo pačiu keliu į namus. "Vaitkiškės yra kilometras į šali, tai eidamas vieškeliu, praeisiu pro šali jų nepastebėtas", — galvojo berniuk.

Vyriausiojo VADO Pėdsakais

LSS DVASIOS VADOVO ŽODIS

TIKINČIŲJŲ BENDRUOMENĖ

Gal būt, svarbiausias dabartinių liturginių reformų tikslas yra grąžinti tikintiesiems jiems priklausančią vietą Bažnyčioje, o gal, dar tiksliau sakant, parodyti, jog jie patys yra Bažnyčia.

Kristaus įsteigtoji Bažnyčia ir buvo ne kas kita, kaip toji plebs sancta, t. y. tikinčiųjų bendruomenė. Paskui bažnyčia buvo pradėta vadinti ir tą vietą, tuos namus, kur susirinkdavo tikintieji

mišių aukai ir maldai. Ilgainiui vis labiau ir labiau išgalėjo antroji šio žodžio prasmė — bažnyčia buvo vadinami maldos namai.

Pirmaisiais amžiais mišios būdavo atnašaujamos kokiuose nors privačiuose namuose, kur buvo daugiau vietos. Paskui, kai tikinčiųjų skaičius vis didėjo, jau privačių namų nepakakdavo. Buvo pradėta statyti specialūs maldos namai — bažnyčios.

kas. Po pusvalandžio ji pasivijo du sunkvežimiai, kurie taip pat buvo pilni kareivių.

— Ar toli i miestelį? — paklausė vaizuojantieji, kiek sulėtinę važiavima, bet nesustoję.

— Netoli, keturi kilometrai. Paimkite ir mane su savim! — pasiprašė.

— Negalima! — Įr nurūko toliau.

Saulė, jau stiprokai paraudonavusi, pradėjo siekti horizontą. Priėjęs šalia vieškelio auganti nedidelė eglynėlį, pamatė tarp eglių bestovinti ginkluotą kareivį.

— Kur eini? — paklausė kareivis.

— Nam, i miestelį.

— Negalima. Grižk atgal.

— Kad man reikia namo, aš miestelyje gyvenu.

— Negalima. Vistiek i miestelį neįeisi — apstatytas.

Petriukas susirūpino, kas daryti. Bet kareivis jau nekantriai paragino grįžti atgal, tad ką bedarysi, reikėjo grįžti. Iki Sereikų kiemo jau buvo toloka, i miestelį beliko vos pora kilometrų. O namie mokytojas ir mama lauks ir nekantraus...

— Kaip bus taip! — nusprendė Petriukas. — Eisiu laukais ir apsuksiu eglynėlį, gal nepastebės.

Ir atsitolinęs nuo kareivio per porą šimtų metrų, pasuko iš vieškelio laukais, apeidamas pusračiu miškelį.

Eidamas nelygiu arimu ir šiaip jau šiandien padaręs gerą gabalą kelio, berniukas pradėjo pavargti. Bebaigdamas lenkti eglynėlį, priėjo mažą keliuką, vedantį pro eglyną iš vieškelio i nepažistamą sodybą. Vos tik priėjo keliuką, kai iš miškelio išlindo du rusų kareiviai, eidami keliuku. Pastebėjo ir jie berniuką.

— Kur tu eini? — paklausė.

— I miestelį, — atsakė berniukas.

— Tai kodėl neini keliu? Ko slapstaisi?

— Kad keliu neleidžia, o man būtinai reikia pareiti namo. Mama laukia.

— Šią naktį niekur vaikščioti negalima. Einame su mumis.

Ir kareiviai nusivedė vaiką i ūkininko sodybą.

Troboje rado dar keletą kareivių, kurie rūkė, gėrė šeiminkų paduotą pieną ir šnekučiavo. Kambarys buvo pilnas dūmų ir specifinio rusiškų odinių batų kvapo.

— Šeiminkinke, ar pažįsti šitą vaiką? Kieno jis? — paklausė vienas iš įėjusių kareivių.

Šeiminkas pažiūrėjo i berniuką ir paklausė, iš kur esąs. Berniukas atsakė esąs iš miestelio.

— Ar tik ne Rožaitienės vaikas? — įsikišo šeiminkė, pažinusi Petriuką.

Iš pradžių jos buvo paprastos, bet vėliau vis labiau būdavo puošiamos, gražinamos ir didinamos. Išsivystė įvairūs bažnyčių stiliai, puošni ornamentika su daugeliu statulų, paveikslų ir spalvingų kolonų. Pirmiau altorius buvo paprastas medinis stalas arba uolos gabalas — aukuras.

Dabar nieko nebuvo gailimasi, kad tik altorius būtų turtingesnis ir puošnesnis. Visa tai buvo labai gražu: buvo norėta parodyti žmonių dosnumas Dievui, buvo stengiamasi sudaryti nekasdienišką nuotaiką, kad malda ir mišių aukos tikintiesiems būtų išpūdingesnės.

Niekas dabar nemano ir nesiūlo griauti tų puošnių stilingų bažnyčių, bet liturginėmis reformomis norima parodyti, kad tose bažnyčiose didžiausią garbę Dievui teikia ne auksas, ne marmuras, ne meniškos statulos, o tikinčiųjų bendruomenė.

Taip pat norima labai pabrėžti, kad Bažnyčia nėra kiekvienas atskiras žmogus, bet žmonės. Mišių aukos nėra asmeninė kunigo ar kurio nors kito žmogaus aukos, bet bendruomenės aukos. Mišias atnašauja ne vien kunigas, bet drauge su kunigu visi tikintieji.

Tad mes visi esame Bažnyčia, mes aukojame Dievui tą begalinės vertės auką už save ir už visus.

v. s. Juozas Vaišnys, S. J.

LSS dvasios vadovas

— Taigi, taigi, — patvirtino šis. — Aš buvau kaime, ieškojau maisto. Mama serga. Gavau štai sūrio gabalą ir nešu mamai. Pasakykit, kad leistų mane namo.

Šeiminkas, sunkiai kreipdamas liežuvį, pasakė kareiviams rusiškai, kaip čia berniukas atsidūrė ir kad jie jį pažįsta. (B. d.)

STOVYKLOS

PATARIMAI BESIMAUDANTIEMS

Maudymasis gali tragiškai baigtis. Kasmet daugybė žmonių paskęsta plaukdamis arba žaisdami vandenyje. Jie skęsta nesaugiose vietose arba kur trūksta priežiūros. Jie skęsta, kadangi juos ištinka širdies smūgis, su-traukia mėšlungis, arba viduriai netvarkoje. Ir jie skęsta mėgindami tai, ko jie nesugeba. Net geri plaukikai paskęsta.

Ar moki plaukti? Daugelis skęstančių nemoka plaukti. Jei nemoki plaukti, kuo greičiausiai išmok. Tai pirmas ir svarbiausias žingsnis apsisaugoti.

Pavasarij, prieš maudymosi pradžią, nueik pas gydytoją sveikatai patikrinti. Paskui, pradėjęs maudytis, trumpink laiką vandenyje, kad nepavargtum.

Stovyklauti ir maudytis — kaip malonu, bet turi būti ir saugu.

Maudymosi vietoje neturi būti sūkurių ir greitų versmių. Vanduo turi būti švarus, atkrantė

nestaigi, dugnas kietas, be didelių akmenų ir kitų daiktų. Jei pasitaikytų šukių arba nešvarumų, dugną tenka išvalyti.

Nemokantiems plaukti skiriama vieta 3 — 3½ pėdų gilumo, pradedantiems 3½ — 6 pėdų ir mokantiems iki 12 pėdų. Visos vietos turi būti aiškiai paženklintos plūdėmis ir virvėmis. Ir tų ribų privalu laikytis!

Reikia pasirūpinti gyvybės gelbėtojais, ilgomis kartimis, plūdėmis ir kitomis gyvybei gelbėti priemonėmis; pasirūpinti bičiulių sistema, t. y. besimaudančių suskirstymas poromis, kurios laiko si krūvoje ir vienas antrą seka ir saugoja.

Drabužiai, akiniai, visokie kremų buteliukai ir pan. neturėtų maišytis po kojomis, bet būti jiems skirtose vietose.

Maudymosi rajone neturi būti žuvaujama.

Maudytis atsargiai!

Sk.

Ar virvės tebėra geros?

Kartais patartina patikrinti, ar palapinių, irengimų bei užsiėmimų virvės bėra geros. Gal kartais nebesaugu jas vartoti? Kaip tai daroma?

1) Ar yra išdėvėtų ir nutrauktų supintų dalių?

2) Atsukęs pačią virvę priešingai, pažiūrėk, ar virvės vidus išpuvęs. Jeigu spalva dar aiški, nedėmėta, virvė dar ilgai laikys!

3) Jeigu paskiri siūleliai (virvėm įpinti) lengvai nutrūksta, virvė nebevertotina.

4) Jeigu virvė ištįsusi, sudžiūvusi, apipuvusi, vartok naują, ypač statydamas tiltą, bokštą ar panašius irengimus.

Nevartojamos virvės gražiai susukamos ir laikomos sausoje vietoje. Virvėms koku nors būdu sudrėkinti, jas tenka atvynioti ir išdžiovinti.

A. S. in.

Isirenkime!

Galima visą stovyklos laikotarpį tobulinti stovyklavietę, bet svarbiausia pirmąsias kelias dienas vien tuo užsiimti ir iš miško padaryti patogią ir smagią vietą gyventi.

Čia pasižymi tie vienetai, kurie jau įpratę sumaniai stovyklauti. Skautui, kuris moka arba nori išmokyti rišti mazgus, kilpas, sutaisyti įrengimus bei prietaisus tėra vienas malonumas.

Prityręs stovyklautojas nesirūpina pirmiausia papuošimais: pirma svarbu patogiai įsirengti.

Kur gi tiek to darbo?

Galima įvairinti laužavietę, ugniavietes, įtaisyti staliuką, suolą, kėdžių, prausyklų, puodams lėntynėlių, šluostų, grėblių stovyklai valyti, puodams vašų - kablių.

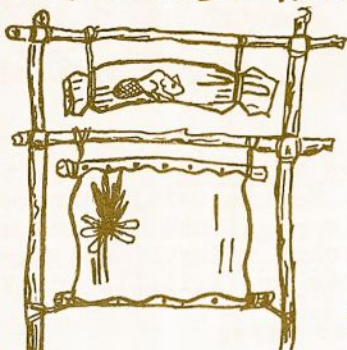
Čia išskiriami prityrę stovyklautojai nuo mieguistų neišmanėlių. O kas jaučiasi neprityręs, stovykloje gali daug išbandyti, išmokyti. Juk tam ir stovyklaujame, kad visi taptume sumanesni ir skautiškesni.

A. S. in.

Sumanūs ir tikri skautai iškylose ir stovyklose visada randa idomių užsiėmimų ir patogiai įsirengia.

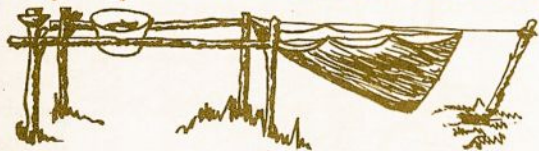
RUOŠIAMĖS STOVYKLAUTI

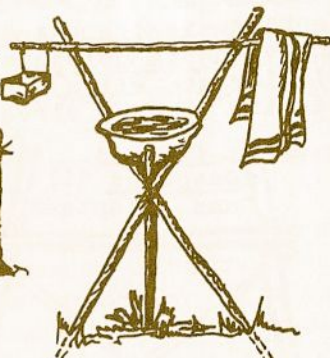
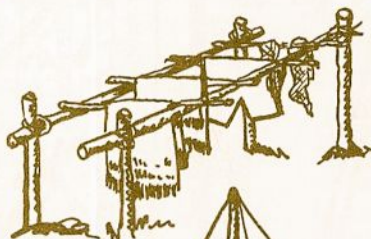
Skelbimų lentos ir užrašai

Jau laikas rimtai ruoštis stovykloms. Tik tobulai pasiruošus ir viską iš anksto numčius, galima tikėtis, kad stovykla bus gera, skautiška ir įdomi. Labai svarbu, kaip stovykloje skautiškai bus įsirengta. Kiekvienas prisideda

Ir tokia prausykla praverčia. Seno brezento ar plastikinės medžiagos gabalas. Pačių pasidaryti rėmeliai. Indas muilui. Brezento gale duobutė vandeniui subėgti, kad neužterštų.

Čia praustuvai su patogumais. Kairėj rankšluosčių džiovintuvai stovykloj

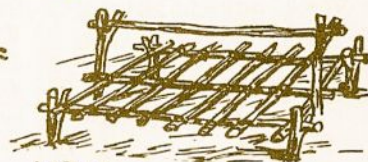

Kam batus mėtyti?
Padžiauk juos taip!

Kabliai palapinėje.

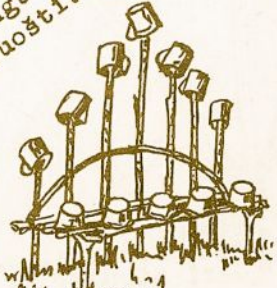
Nusivalyk
kojas!

Labai geras padėklas

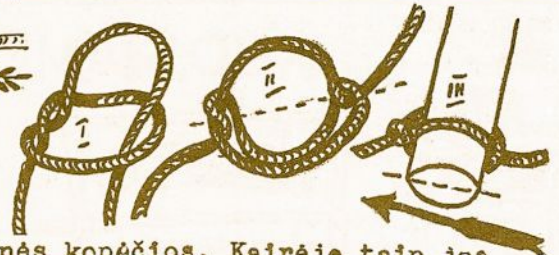
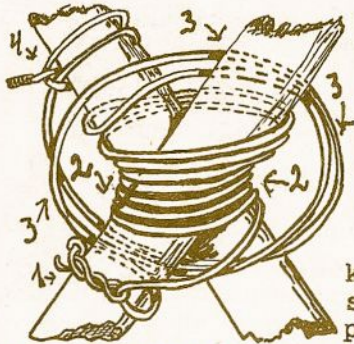

Sumanė stovyklautojai moka gerai įsirengti ir pasipuoti.

Jeį stovyklautojo indai mėtosį be tvarkos, tai jis menkas skautas. Tikri skautai taip daro!

RIŠAME:

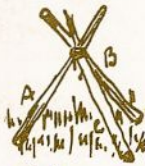
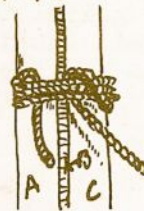
Virvinės kopėčios. Kairėje taip jos atrodo. Reikia dviejų virvių ar vienos ilgos ir pagaliukų - skersinių. Labai svarbu: taisyklingai surišti mazgą. Įsžiūrėk br. I, II, III ir IV.

kartus/2/. Tuos apsimus virve suveržti tarp pagalių /3/. Užbaigti piemenų mazgu /4/.

Paprastasis išambus surišimas. Ant vieno iš dviejų pagalių užrišti rasto kilpą /1/. Abu pagaliu apsukti virve kelis

Tvirtas pasparas til-
tams, lieptams

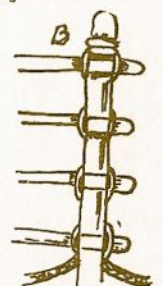
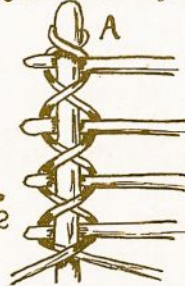
Trikojį galima surišti ir taip: 3 pagaliai. Juos virvute apsukti 3-5 kart. Galus tik pratraukti pro apsimus.

Čia dar kitas būdas: 3 lazdos. Virvutės žiedas. Užmauti ant 2 lazdų, 3-ją įkišti iš viršaus ir ją apversti žemyn:

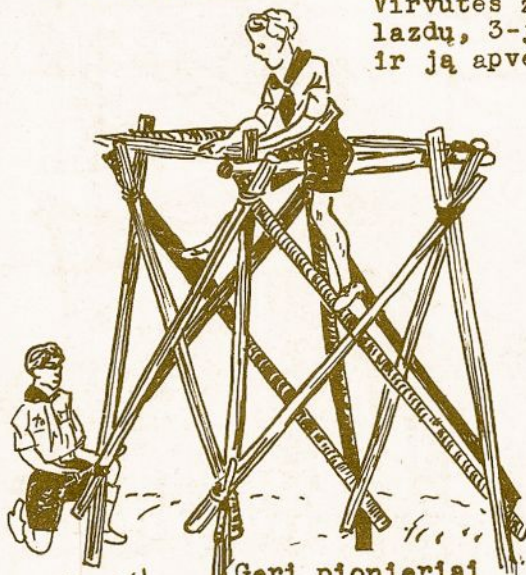

Stovyklinis stalias, lova lentyna ar p.

Ant 2-jų pagalių sudėti skersines lazdeles. Virvute labai paprastu būdu priveršti jas. Jokių mazgų.

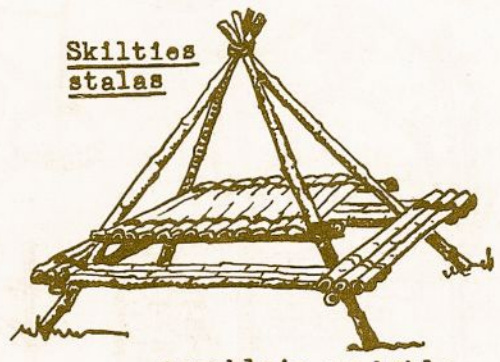
Lazdelių priveržimai: A - iš apačios, B - iš viršaus.

Gerai pionieriai moka statyti bokštus.

Trikojis.

Skilties stalias

stovykloje ar bukle.

SKAUTISKŲ IDEALŲ SIERIANT

PAPASAKOK APIE SAVO MOTINĄ!

Viskas namuose vyksta sklandžiai, kai mamytė sveika. Tiesą pasakius, valgiai savaime atsiranda ant stalo, butas savaime susitvarko, drabužiai savaime išsiplauna ir atsiranda spintose bei komdose, mašina savaime nuveža į visokias pamokas ir suėigas.

Tik paklausk, kaip mamytė atrodo, ir jau bus nevisai aišku, ar jos akys rudos ar mėlynos; paklausk, ką ji dirba, ir atsakysi, kad ji kažką daro dirbtuvėje arba net nieko nedirbanti, tik tvarkanti namus. O pabandyk atsiminti, kas buvę jos tėveliai ir iš kur kilę, ir prisipažinsi: — Nežinau, tikrai reiks paklausti!

Juk teisybė, kad apie artimiausius savo žmones mes vaikai dažnai mažiausiai žinome. Mums už-

tenka, kad jie yra, ir mes priprantame (ir net kartais tiesiog reikalaujame), kad jie mums būtų geri, net užmirštų save, beveik tartum jie neturėtų turėti savo gyvenimo.

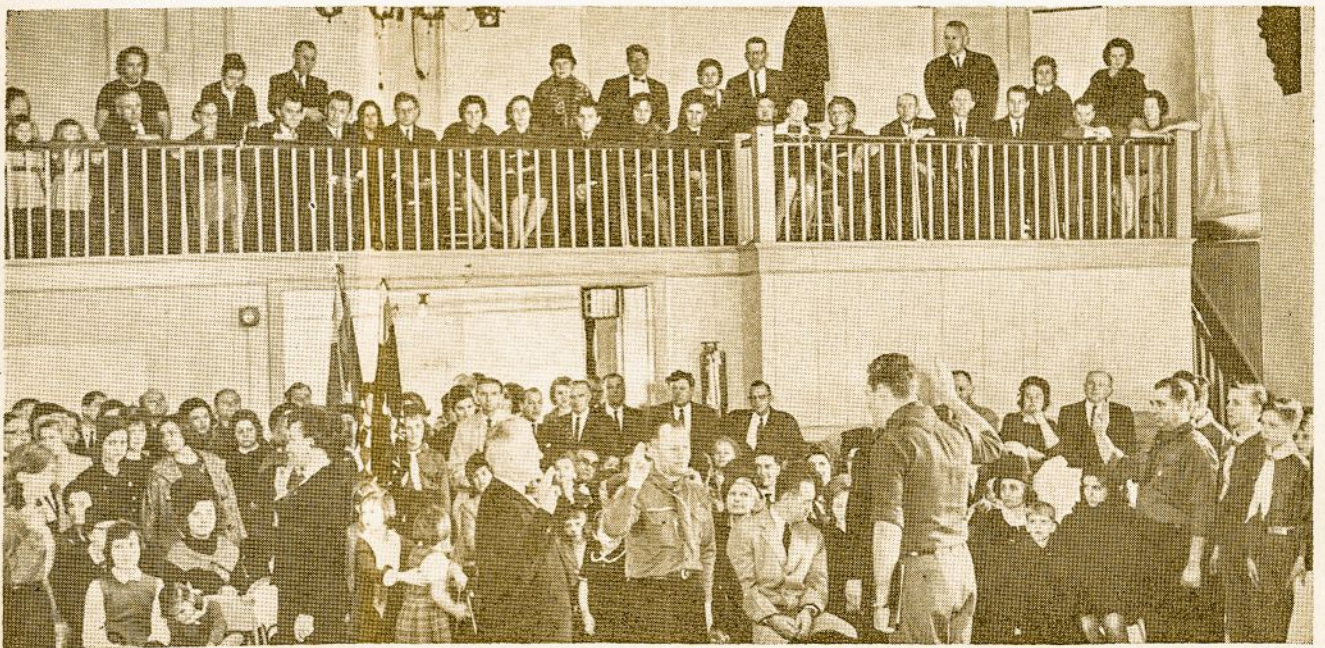
Tik mamytei išvažiavus, sune galavus arba, neduok, Dieve, atsigulus į ligoninę, pajuntame, kad namai nebe namai. Keletą dienų dar šokstame išlyginti gyvenimą namuose, bet ilgai nusi- bosta, darosi labai sunku, tiesiog viskas krinka. Mat, mamytės širdies ir rankų nėra namie.

Motinos dienos proga būtų gera pagalvoti, kokios mūsų pareigos mamytės atžvilgiu. Ar suprantame, kad ji irgi tikrai žmogus, kuris dirbdamas — ir dažniausiai persidirbdamas — labai

pavargsta, išsieikvoja, nekartą blogai jaučiasi? Ar pagalvojame, kad ji ir bardama mus myli? Ar mamytė laiminga? Kuo prisidedu, kad ji būtų laimingesnė?

Gėda prisipažinti, bet namie labiausiai užmirštame žodžius prašau, ačiū, atsiprašau. "Man reikia, duok, kada gausiu, nenoriu, kam to reikia" su atatin kamu tonu ir veido išraiška mamytei nekartą užgauna širdį, nes papasčiausias vaikų mandagumas būtinas jos laimei.

Už meilę mamytei atsilyginkime meile, už pasiaukojimą — nuoširdžia padėka (jei jai seniai berašei padorų laišką, nepasitenkink pirktą kortele ir 20. — banknotu, bet parašyk!). Geresnės draugės už savo motiną visame gyvenime neturėjome ir neturėsime: branginkime ją!

New Yorke gražiai buvo praleista Šv. Kazimiero šventė. Dalyvavo visi skautai ir skautės bei labai daug tėvų ir svečių. Sueiga įvyko Apreiškimo parapiljos salėje ir nuotraukoje matome v. s. P. Jurgelą ir kitus vadovus bei vadoves iškilmingos sueigos pradžioje.

R. Kisieliaus nuotr.

MALŪNTILTIS

APYSAKA

ALVYDAS TAUTKUS

(Tėsinys)

Petras sėdėjo nukaitęs ir tylėjo. Dar šito betrūko, galvojo jis be perstojo. Ir nieko jis taip dabar nenorėjo, kaip tik greitesnės tos kelionės pabaigos. Juk jeigu kas jį, Petrą Bujotą, dabar šitaip sėdinti šalia bajoraitės pamatyti, jis smegtų kiauriai žemėn. O gyventi dar kažkaip norėjosi. Jaunystė plasnojo kartu su lauku drugeliais ir užė aukštų beržų viršūnėse, gaudančiose padrykus debesėlius...

Už vežimuko sukosi dulkės ir driekėsi pagrioviais. Širmis protarpiais pabėgdamas, tarpais pažingsniuodamas, traukė miestelio link. Kiek kartų jo čia žingsniuota ir bėgta. Viskas sava ir pažįstama. Kiekvienas kalnelis ir kiekviena duobė tūkstančius kartų tą vežimuką supo tuo pačiu ritmu. Vadelės buvo laisvos, ir širmis žinojo, kur tas keliukas veda...

Vadelės buvo laisvos, ir Reginos plonos rankos, nuleistos ant jos tamsiai mėlyno drabužio. Petras, panėręs smakrą, stebėjo, kaip po kojomis slenka geltonas vieškelis... Ir jis vis nesibaigia, jis toks ilgas kaip rytmečio sapnas ir toks baisus kaip ligonio kliedėjimas... O viskas ėjo palengva, ir širmis neatspėjo, ko Petras taip jau dinasi...

— Petrai... — pagaliau suskambėjo Reginos balselis, — aš nebežinau, kas toliau bus...

Petras pakėlė akis, ir dangaus mėlynė išnirio pro Ašoklių galulaukes.

— Kas bus? — spėjo išterpdamas paklausti.

— Man darosi liūdna, ir aš nežinau, kaip mes čia toliau kovosime...

— Kodėl? Kas yra? — Petras suvokė realybę.

— Aš norėjau su tavimi pasikalbėti. Su tavimi vienu, nes ir tėvelis tam nepritartų, jei sužinotų...

— Panelyte, jūs nieko man nesakykite, ko negalite pirmiau pasakyti savo tėvukui... Prašau, tylėkite. Aš nenoriu nieko girdėti...

— Ne, Petrai, tu būsi geras ir išklausysi... Nemanau, kad reikės tau isakyti klausyti...

Petras lyg susigėdęs nutilo. Gal jis per daug pasakė. Ką gi iš tikrųjų, reiškia jo paties noras?

— Matai šitą kaimą ir tas sukrypusias trobeles, — ėmė kalbėti mergaitė, — aš visada gerbiau, tiesiog mylėjau žmones, kurie tokiose trobelėse gyvena. Man vis atrodė, kad jie daug geresni, teisingesni, darbštesni už mūsiškius dvaruose. Niekada nebuvau suabejojusi tam savo isitikinimui. Ir šiandien lygiai taip manau, kad dar aiškiau, negu anksčiau. Dievas nori, kad aš mylėčiau vargšus, ir kaip man sunku, kai dėl tos meilės dažnai nebūnu saviškių suprantama... Tai sunku, Petrai... Šis sukilimas ne dvarams reikalingas, bet platiesiems kaimams... Petrai, laisvė atneštų švietimą, laisvė išmokyti visko... Bet kaip sunku darosi, kai kartais nebetikiu, kad... būsime laisvi... Tada man gaila kaimiečių kraujo ir rankų... Aš noriu gelbėti visus... Bet nors tu, Petrai, gelbėkis... Yra proga išvažiuoti į Varšuvą... Ten išeitum mokslą... O mokytis niekada nepervėlu... Dar nevėlu... Petrai...

(B. d.)

Skiltininkų kursai! Nedažnas, bet labai svarbus reikalas. Tokie geri kursai įvyko Montrealyje. Nuotraukoje matome kursų dalyvius bei jų instruktorius. I eil. — V. Kudžma, V. Šemogas, C. Vasiliauskas, A. Ališauskas. II eil. — A. Ptašinskas, G. Adomonis, R. Rudinskas, E. Petruelis, R. Blauzdžiūnas, K. Alinauskas, R. Malčius, V. Makauskas, V. Ptašinskas; stovi — s. J. Piečaitis, v. sl. E. Tekutis, ps. J. Kibirkštis, ps. A. Kličius ir v. sl. S. Geležius. Nuotraukoje trūksta v. s. kun. J. Vaišnio, S.J. ir ps. V. Piečaičio.

a	—	n	—
b	— • • •	o	— —
c	— • — •	p	• — — •
d	— • •	q	— — • —
e	•	r	• — •
f	• • — •	s	• • •
g	— — •	t	—
h	• • • •	u	• • —
i	• •	v	• • • —
j	• — — —	w	• — —
k	— • —	x	— • • —
l	• — • •	y	— • — —
m	— —	z	— — • •

1	• — — — —	6	— • • • •
2	• • — — —	7	— — • • •
3	• • • — —	8	— — — •
4	• • • • —	9	— — — —
5	• • • • •	0	— — — —

trupmenos brūkšnis	— • • — • •
skliausteliai	— • — — • —
klaustukas	• • — — • •
šauktukas (arba kartok)	— — • — —
brūkšnis	— • • • • —
pliusas	• —
kablelis	— — • — —
dvitaškis	— — — • • •
taškas (3a)	• — • — • —
klaida (8e)	• • • • • • • •
aš pasiruošęs, pradėk!	• — •
dėmesio! (4a)	• — • — • — • —
supratau!	—
(po kiekvieno suprasto žodžio)	
supratau viską!	• — •
pranešimas baigtas	• — • — •

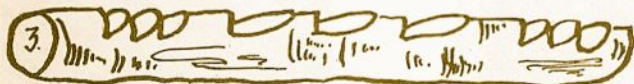
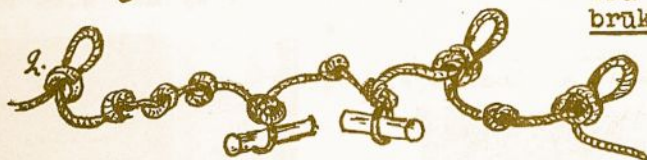
Kai gerai išmokai Morzės raidyną, bandyk išgalvoti savo būdus perduoti žinias tuo raidynu. O įvairių būdų kiekvienas sumanus skautas gali sugalvoti labai įdomių ir daug.

Bandyk perskaityti, kas parašyta šiuose raštuose kairėje ir žemiau išeina? Gerai!

7. *Isidore Mayne*

Paprastai Morze rašant rašoma taip:

Yra trys pagrindiniai ženklai: taškas, brūkšnis ir kablelis. Po raidės dedamas vienas kablelis, po žodžio - du, o po sakinio - trys kableliai.

6. || • • | • • || • • | • |

Clevelando jaun. skautės į mugę atvažiavo net dideliu vežimu. Jų vadovė s. A. Šenbergienė.

KAZIUKO MUGĖS 1965

KAZIUKO MUGĖS ŠIEMET VISUR BAI GERAI PASISEKĖ. PUIKU!

Chicagos skaučių ir skautų ruoštoji mugė buvo pati didžiausioji. Kiekvienas tuntas ir kiekvienas vienetas labai pasistengė. Čia Aušros Vartų tunto gėrybių skyrius.

Chicagos jūr. skaučių Juodkrantės tunto sesės taip pat mugėje.

Ižymieji svečiai Chicagos mugėje. S. Br. Juodelis, s. E. Korzonas, Lenkių sk. V. Sk-kė, šveicarė skautininkė, v.s. E. Vilkas, amer. skautininkė, Gen. Konsulas Dr. P. Daužvardis, v.s. O. Zailskienė, amer. skautininkė, p. J. Daužvardienė, v.s. V. Tallat-Kelpša ir v.s. F. Kurgonienė. Aplink mielosios skautės.

Montrealio skautų vyčių "palapinė" š.m. mugėje.

Paskutiniai darbai Clevelando mugėje. Dr. Butkus ir v.s. V. Šenbergas padeda.

Montrealio skautų mugė pasižymėjo labai meniškais visokiais darbais. Visiems tai patiko.

/Kairėje/

Chicagos Kernavės tuntas turėjo visokiausių grožybių.

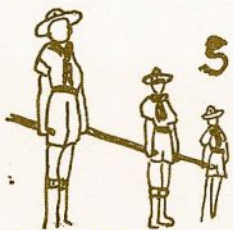
Chicagos mugę atidarė Lietuvos Generalinis Konsulas. Gen. Kons. Dr. P. Daužvardis kerpa mugės kaspiną. Iškilnėse dalyvauja LLSS Tar. Pirm. s. E. Korzonas. Garbės sargyboje Lietuvos t. Delfinų valtės skautai.

Nuotraukos: S. V. Bacevičiaus, A. Gulbinsko, s. B. Juodelio, s. I. Piecaičio, s. R. Ročilo ir k.

/Apačioje/ Chicagoje III.7 įvykusios mugės vaizdelis.

SKAUTIŠKOSIOS LAZDOS

Apsaugai

Daug kur skautai ir net skautės naudojami tam tikromis lazdomis. Kai kur jos yra lyg uniformos ar privalomų reikmenų dalis ir joms naudoti yra tam tikros taisyklės. Bet tokios lazdos labai naudingas daiktas iš viso skautiškuose užsiėmimuose. Pažiūrėkim:

Skilties garbei!

Atsisėsti. Čia yra dar viena vieta broliui skautui tarp mudviejų.

Tik taip galime perlipti.

Op - paa!...

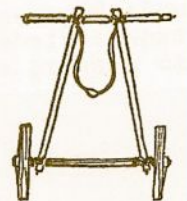
Pionerijoje

RISTI ir NEŠTI:

Kai sunku kopti į kalną...

Vežimėlis

SPORTUOTI:

Ant ledo

GYVYBEI GELBĖTI:

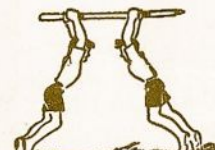
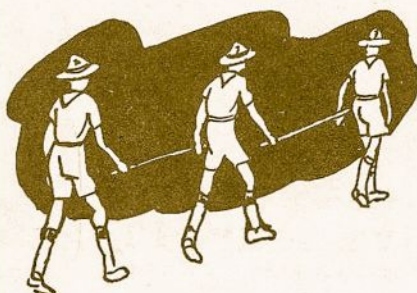

Skęstančiam -

ŽAISTI:

SAUGIAI NAKTĮ EITI:

SKAUTIŠKOJI LAZDA labai naudingas daiktas iškylose, stovyklose ir sk. būkluose, žinoma, tiems, kurie jas turi. Suraskite daugiau įvairių būdų ką veikti su lazdomis ir atsiųskite Sk. Aidui.

SKAUTAI VYČIAI

v. s. J. Kuprionis

KAIP BRENDO VYRESNIŲJŲ SKAUTŲ IDĖJA

Ar jie vis nori žaisti?

Lietuviškosios skautų organizacijos charakteris yra gerokai skirtingas nuo daugelio kitų tautų, ypač anglų skautų. Pavyzdžiui, mūsų skautų org-ja turi, sakytum, fenomenalinį dalyką, kaip studentų skautų vienetus. Kitų tautų skautų org-jos tokių padalinių neturi. Ten jaunuolis kol pradžios ar vidurinės mokyklos amžiaus tai jis veikia skautų eilėse. Kai paauga, tampa studentu, jis skautų org-joj nebeturi ko veikti. Žaisti su jaunesniais jis nebeneri, o kitų veiklos elementų neturi. JAV kai kurie vyresni jaunuoliai dar pasilaiko siekdami specialybių ir garbės laipsnio EAGLE gauti, bet tokių nedaug. Vienas kitas pasiima vadovauti draugovei, visi kiti org-ją apleidžia, pasilikdami tik gražius vaikystės dienų prisiminimus.

Kitaip yra su lietuvių jaunimu. Jų žymi dalis pasilieka skautais ir vyresniame amžiuje. Taip turime studentų skautų, skautų vyčių vienetų, skautininkų ramoves ir pan. Kodėl taip yra? Ar tai reiškia, kad lietuvių jaunimas ir suaugęs dar vis nori žaisti su jaunesniaisiais skautukais? Ne. Čia yra visai kitas dalykas — skautų org-jos pagrindinių uždavinių supratimas yra visai kitoks.

Baden-Powellis skautų org-jai davė gana savotišką charakterį. Čia ryškūs yra du elementai. Vienas — tai idėjinė pusė, kurią išreiškia obalsis. Antra — tai veiklos charakteris: ne filosofuoti susėdus, o judėti, veikti, žaisti. Į

veiklos metodus yra įkūnytas anglo-saksų praktiškumas. Į romantiškumą tolokai pasinešusiam lietuvių charakteriui šis praktiškumo, aktyvaus judėjimo veiklos, elementas yra labai vertingas papildymas. Kitas klausimas, kiek liet. skautų org-ja pajėgia tą sau pritaikyti. Bet yra davinų spręsti teigiamai. pavyzdžiui, jos judrumas ir duodamas veiklos pavyzdys net ir kitus paveikė tiek, kad dabar jau visa eilė kitų mūsų org-jų, net labai kambariniam filosofavimui pasinešusių, išmoko stovyklauti ir iškylauti.

Idėja ir kaip iškepti gaidį be puodo.

Lietuvių jaunimas pasižymi idėjiškumu. Tą parodo mūsų gausios ideologinės org-jos, kurios turi palyginti gerą pasisėkimą. Ir skautų org-ja patraukia liet. jaunimą pirmiausia savo idėjiniu turiniu.

Būnant šios org-jos nariu, galima sakyti, nuo pat pirmos jos Lietuvoje įsisteigimo dienos, šias eilutes rašančiam teko matyti visą jos organizavimosi ir jos charakterio formavimosi raidą. Kai 1918 m. Vilniuje vieną rudens sekmadienio popietį į jaunesniųjų ateitininkų sus-mą pakviestas 6-sios klasės moksleivis, jau Rusijoje skautininko laipsnį gavęs, Petras Jurgelevičius (dabar Jurgėla) perskaitė referatą apie skautus, mums sudarė nuotaiką išpūdį. Jis papasakojo kaip skautai iškylauja, kad jie moka

ant laužo iškepti be puodo gaidį ir pan. Bet tai tik dėl linksmosios pusės. Esminę dalį sudarė patiškinimai, kad skautas yra idealistas. Jis yra riteris. Skautų patronas yra šv. Jurgis. Tarp kitų — skautų šūkis yra "Naikink pikta pasaulį..." ir p.

Iškylos į gamtą, žaidimai ano meto jaunimui nesudarė ko nors ypatingo: nebuvo tai jiems didelė naujiena. Dauguma jų augo kaime, apsuptam medžių, laukais, miškais. Pradėjus vikriau bėginėti, jie bent dvi ar tris vasaras kasdien nuo ankstyvo ryto iki vakaro ganė bandą laukuose ar krūmuose. Ten vijo botagą, rišo mazgus, statė tvenkinius ir lieptus per upelį, lipo į medžius, žaidė su kitais savo draugais — pie-menimis. Kai paūgėjo, tėvas siūsdavo naktygonėm: per naktį ganyti krūmuose arklius. Ten jie kūreno laužą, kepė bulves ir atviroje gamtoje miegojo, padėję galvą ant minkštesnio kimso ir sermegėlės apsikloję. Tad atėję į skautų org-ją, šalia iškylavimo ir žaidimų, jie ieškojo ko tai daugiau, kokio nors gilesnio turinio.

Pamenu pirmosios draugovės skautai Vilniuje puoselėjo riteriškumo idėją: brandinti jėgas ir ruoštis kaip naudingiau prisidėti prie Lietuvos valstybės atkūrimo. Neužilgo prasidėjo kovos ir tos draugovės draugininkas Petras Jurgėla, adjutantas J. Krauncitis, skiltininkas M. Kiaulevičius (vėliau Kukutis) ir eilė kitų, ilgai nelaukę savanoriai įstojo į pirmuosius Lietuvos kariuomenės formuojamus dalinius. Kiti skautai aktyviai veikė Vilniuje prieš lenkuojančio ir bolševikuojančio elemento pastangas išgalėti Lietuvos sostinėje. Tai tipinga anuo metu naujai atsiradusios skautų organizacijos dvasia, jos charakteringiausias bruožas.

=====

Visi su SKAUTŲ AIDU!

=====

VIRIMAS PO ATVIRU DANGUM

Smagu pagyventi gamtoje, kai valgis gerai paruoštas, guolis šiltas ir patogus; kai vietoj pusiau sudegusių dešrelių, anglim virtusių bulvių arba namie darytų sumuštinų ir bulvių salotų, pats išsiverdi ko nori. Tada taip skanu, kad nieko nelieta (ir nieko nereikia nei mesti į ugnį, nei slapta užkasti!)

Gal uogos, grybai surinkti miške; gal apsieita be irankių, be puodų, naudotasi tik kišeniniu peiliuku ir akmenimis, bet niekuomet nebuvo skanesnės dešros, geresnių lašinėlių, kiaušinių, blynų.

Gera paruošti valgi galima tik ant tinkamoje vietoje gerai sukurto laužo. Reikia taip pat žinoti, kokios malkos kam tinka. O iš viso gera jau iš namų turėti šiek tiek virėjiško patyrimo.

Ižiebtį ugnį galima atsinešais degtukais arba įvairiais kitais būdais. Degtukai — mediniai geriau tinka už popierinius — nešiojami prie savęs plastikiniame, prisegtame maišelyje arba neprašlampamoje dėžutėje. Norint galima galvutes pamerkti vaške arba ištepti nagams laku. (Vaškas apsaugo ir maistą nuo gedimo, jei to bijoma: marmeladą, dešras. Aklinau uždaro, kad oras arba drėgmė neprieitų.)

Ugnį ižiebtį galima ir trinant pagalius — indėnai juos visur nešiodavosi — ir skeliant kibirkštį skiltuvu (peiliuku, geležimi iš titnago, kvarco — putnago arba panašaus akmens; plienine vilna iš titnago).

Geležėle arba kišeninio peilio nugarėle suduodi į akmenį. Čia pat žiupsnelis prakurų ar pakulinės virvės atplušę galas kibirkščiai pagauti. Prakurams nors kiek pradėjus smilksti, atsargiai vėdink arba įpūsk liepsnelę.

Plieninės vilnos — geriausia trigubai O rūšies — galima gauti daug krautuvėse. Laikyk titnagą arti prakurų ir suduok į jį nedideliu išpeštu vilnos kuokštu taip, kad kibirkštys šoktų į prakurus. Pakišk ižiebtą vilną po prakurais ir pūsk atsargiai. Jei norėtum įpūsti liepsnelę prakuruose, paėmęs jas į ranką, laikyk aukščiau akies lygio.

Geri prakurai yra greitai užkurtų laužų paslaptis. Ruošdamiesi kurti laužą, skautai iš anksto dairosi miške, ar neras gerų prakurų. Jei būtinai reikia beržų tošies, tai nereikia, kad galima sužaloti visą medį, išpiaustyti žievės — tošies gabalus. Beržų žievė susideda iš daugybės plonų sluoksnių, kurių truputį galima at-

sargiai nulupti net pirštais. Net žiemą, medžiui apšalus, beržų tošis dega.

Kartais **prakurai** pasiimami iš namų aklinau uždarytoje dėžutėje arba plastikiniame maišelyje.

LAUŽŲ ĮVAIRUMAS

Yra skautų, kurie bėga trumpas distancijas greičiau už visus kitus, bet negali bėgti ilgų tarpų. Yra ir tokių, kurie kelia daug triukšmo dėl kokio nors darbelio, kuri kiti atlieka niekieno nepastebimi. Pagaliau yra mėgėjų taip karščiutis dėl menkniekių, kad kiti nebežino, ar verta tikėti jų žodžiais.

Yra labai panašių ir dar kitokių laužų.

Neprityręs stovyklautojas dažnai įsivaizduoja, kad juo liepsna didesnė, tuo valgis bus greičiau paruoštas. Jis taip pat galvos, kad laužas, skirtas šildyti per visą naktį, turėtų būti didelis, kad **programiniam laužui** reikia didelės krūvos bet kokių pagalių ir bus gerai!

Patyrimas pamažu įtikins, jog **mažesnės pastangos ir mažiau malkų** gali daugiau pasiekti.

Sugrėbščius lapus, šakeles ir šakas iš bet kur, gaudama tirštų dūmų, didelė liepsna arba žarijos, kurios galėtų viską, net geležį ištirpdyti.

Greita, karšta liepsna bemažant užvirs vandenį ir duos pakankamai žarijų ir karštų pelenų kam nors išsikepti. Tai mėgiamas **pusryčių lauželis**.

Gera krūva karštų žarijų, be dūmų, tinka kepti didesniems mėsos gabalams, paukštienai arba šutinti.

Lėtai, bet vienodai dega rąstai skleis karštį pažemiu — lapinę, pastogę arba palapinę. Priežiūra visuomet reikalinga, bet kurstyti tokio laužo nereiks.

Aiškėja, kad laužai jaukiai šilimai ir šviesai vienoki, virimui ir kepimui kitokie. Kuriami ant žemės jie geriausiai i sūrius, ne plokščiais, skylančiais sluoksniais. Akmuo iš akmenų tvoros vertas dviejų iš upelio, jei tik gražinsi pasiskolintą akmenį į vietą.

Skautui turėtų užtekti dviejų degtukų laužui užkurti.

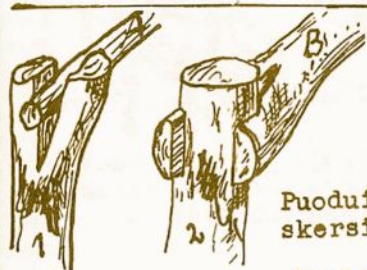
Pradėk kuklia ugnimi. Laužavietei nereikia nė dviejų pėdų skersmenyje. Ypač jei nori būti arti ugnies — nukelti vandenį, laikyti keptuvo rankeną — nekurk didelės ugnies. Kai virsi šutinį ir neturėsi visą laiką prie jo budėti, karštis turės būti pastoviai didesnis. Reiks žarijų.

Medžiotojai mėgsta laužus tarp dviejų rąstų ar akmenų savo blynams, lašinėliams ir kiaušiniams keptuve iškepti. Jei yra nors mažiausias gaisro pavojus — aplinka, vėjas — ar neturima daug malkų, griovys geriau tinka (saugesnis, taupesnis).

Du 2-3 pėdų rąstai maždaug 6 inčų storio padedami raidės V pavidalu ant žemės. Iš vėjo pusės vienos pėdos tarpas, antrame gale rąstai suglausti. Laužas kuriamas išilgai tarp rąstų. Siaurajame gale liepsna karščiausia.

VERDAME SKAUTIŠKAI

Puodui pakabinti skersiniai /A,B/.

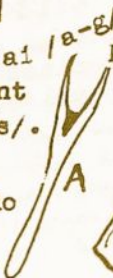
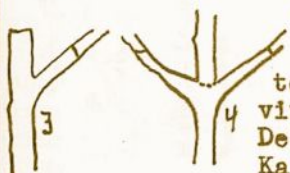
Kuoliukai /1-5/ į žemę įsmeigti.

Kiekvienas geras lauko virėjas bando tobulai ir įdomiai įsitaisyti ne tik virtuvėlei, bet pasigaminti ir įrankių. Dešinėje: šakutė ir maišytuvas.

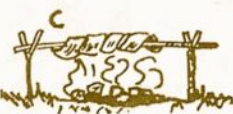
Kairėje: duona pasikepti įrankiais:

Kabliukai ir kabliai užkabinti ant skersinių /s/.

puodo pasaitui /p/

Jeigu prieš užkaičiant puodas iš lauko nutepamas muilu, vėliau lengva jį nuplauti. Kad puodo pasaitėlis, būdamas nusviręs, neužkaistų, patogų jį paremti medžio šakute. Kairėje: atšvaistinė virtuvėlės: A. žuvis kepa, prismeigta prie lentelės. B. Puodelį galima pakabinti ir taip /lauželis molio ar žemės/. C. suremta sienelė.

PATS SKANIAUSIAS VALGIS STOVYKLOJE - PATIES GAMINTAS. UŽTAT PRITYRĘ STOVYKLAUTOJAI IR SUMANUS SKAUTAI LABAI IŠRADINGI VIRTU LAUKE.

Duona kepama: a/ apsukta ant lazdelės, b/ ... ant dešrelės ir c/ lėtai kaista virš ugnelės.

Taip lengviau laikyti keptuvą ir ranka mažiau kaista.

Tokiu būdu lėtai šunta skanus valgis lauke.

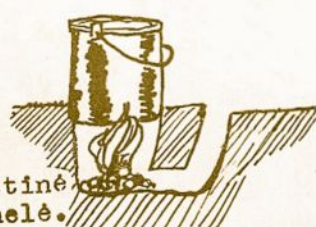

Saugok, kad skersinis nesudegtų.

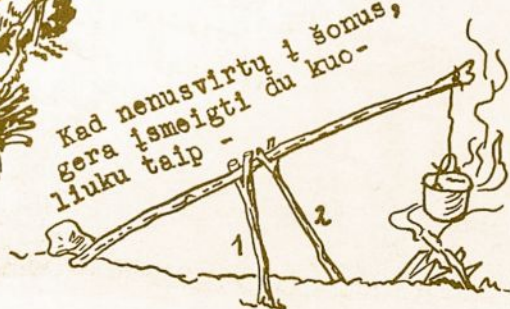
Prityręs skautas šitaip gali iškepti net kumpį.

Iškastinė krosnelė.

Kad nenusvirtų į šonus, gera įsmeigti du kuoliukai taip -

VERDAME

Keptuvas ant
akmeninės
krosnelės.

Arbatinukas ant
uola dengtos lauko
krosnelės.

Iškastinės krosnys lauke:
a/ be skersinių; b/ su sker-
siniais puodai padėti.

Kartais ir taip
pasitaiko spirginti.

Pakili virtuvėlė
stovykloje.

Šitaip pakabintą virti puodą
labai lengva nukelti nuo liepsnos
į šalį. Ugnelė turi būti maža.

ĮGYK DAUGIAU PRITYRIMO VIRTI.
GERA IŠMOKTI ŠIEK TIEK NAMIE.
TAS LABAI PRAVERS STOVYKLOJE.

IŠBANDYK ŠIAS ĮRANGAS.
O PASKUI PRISIDARYK KITOKIŲ.
SAVO PATYRIMUS ATSIŪSK SKAUTŲ
AIDUI, KAD IR KITI PASINAUDOTŲ.

GERO VEJO!

Čia keamos bulvės:
viduryje žarijų
sudėtos.

Krosnelė griovyje.

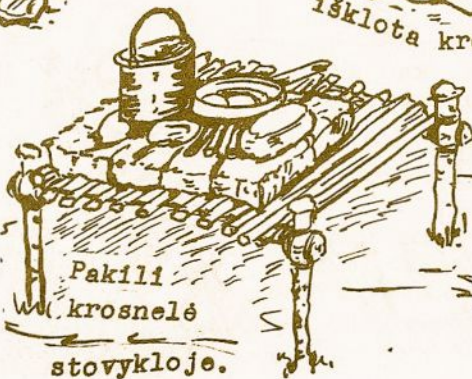
Taip kabink tik nedidelį
puodą.

Medžiotojų laužas
Du rąstu iš šonų sulaiko
liepsną.

Akmenimis
a/ iš šono.
išklota krosnelė. b/ iš viršaus.

Pakili
krosnelė
stovykloje.

Akmenų krosnelė
ant žemės.

MORZĖ

Patogu uždėti keptuvas ar net keli keptuvai, atsukus rankenas į vėsiausią pusę. Tas laužas todėl ir taip medžiotųjų mėgiamas, kad rankos nedega.

Jei platusis galas netinka puodui arba kibirui užkelti, galima skersai uždėti žalius pagalius arba geležinius virbus, jei yra. Dedant ant rąstų, galima rąstų viršus nulyginti, kad būtų patogiau.

Atviro griovio laužas geriausias 8-10 inčų pločio, 8-10 inčų gilumo, 2-3 pėdų ilgio. Iškloti kumščio didumo ar mažesniais akmenimis ir iš šono padėti rąstus kaip medžiotųjų lauže. Kai kurie mėgsta kasti griovį kiek nuožulniai į priešakinę pusę arba ir daryti kami-nėli.

Vienam žmogui nereikia tokios didelės ugnies, bet uždėjus žalius skersinius ir ant jų puodus, galima išvirti valgi 4-5 alkaniems žmonėms. Netiek svarbu atsiminti duotas išmieras, kiek įsisąmoninti, kad laužai nėra kraunami ir kuriami bet kaip, bet kur, bet kokia medžiaga.

Mėsos šutiniui, pupoms ar žirniams virti reikia vienodo karščio pastovios ugnies. Ją patogų užkurti duobėje, 4-5 inčiais gilesnėje už dvigubą kibiro arba puodo dugno skersmenį ir tiek pat pločio. Iškloti kumščio didumo ar mažesniais akmenimis. Užkurti laužą. Indą pakabinti 2-3 inčus virš žemės. Malkas naudoti du kartu ilgesnes už duobės gilumą: jos pačios pamažu į ją smuks. Užteks patikrinti viską kartą per pusvalandį.

Verdama, šutinama; ugniai užgesus, galima puodą visai nuleisti į ugnį.

* *

Virti po atviro dangumi yra skautiškas būdas išgyventi daug malonumų ir išgyti pasitikėjimą savimi. Ypač mums lietuviams tas dalykas prie širdies ir nesunkiai duodasi. Vyresnieji prisimena stovyklas Lietuvoje (o gal net ganyto metus vaikystėje), o jaunesnieji mėgsta skaniai pavalgyti, ypač namie virtus ir keptus valgius. Virti moka ne tik mergaitės, bet ir nemažas skaičius berniukų. O kad po atviro dangum ant laužo virtas maistas gali būti skaniausias, visi žino.

Laimingos skautų-čių draugovės, kurios gali turėti savo stovyklas ir pačios paeiliui gaminti maistą skautišku būdu. Bet ir didelėse stovyklose, atskiri vienetai, ga-

Skautai, lavindamiesi signalizuoti, iš karto pasiekia kelių dalykų: a) išmoksta iš tolo perduoti žinią ar susikalbėti, b) lavina pastabumą, atmintį ir orientaciją, c) įgyja praktiškų žinių kai kurioms specialybėms.

Skautų labiausiai vartojamos dvi signalizavimo sistemos: **morzės** ir **semaforų**.

Morzės sistema paprastai vartojama žinioms perduoti telegrafu. Vietoje paprastųjų lotynų raidžių, vartojami įvairiomis kombinacijomis brūkšniai ir taškai.

Semaforų sistema (signalizuojant dviem semaforais) raidės išreiškiamos semaforų pozicijomis.

Morzės sistema signalizuoti galima, kaip minėta, telegrafu (arba zirzekliu), švilpuku (garsinė signalizacija), šviesomis, dūmais, viena ar dviem gairėlėmis ir t. t.

Pirmiausia reikia gerai išmokti visus Morzės raidžių, skaitmenų bei kitus ženklus.

Kaip signalizuojama.

Jei Morzės ženklais telegrafuojama, tai taškas išreiškiamas trumpučiu brūkšneliu, o brūkšnys 3 kartus ilgesniu brūkšneliu. Tuščias tarpas tarp dviejų ženklelių, pvz., brūkšnio ir brūkšnio ar brūkšnelio, yra taško ilgumo; gi tarpas tarp dviejų raidžių — brūkšnio ilgumo. Tarpas tarp dviejų žodžių yra 5 taškų ilgumo.

Toks pat atskirų ženklų ir pauzų ilgio santykis yra ir garsinėje signalizacijoje, signalizuojant švilpuku, barbenant ar pan. Panašiai yra ir signalizuojant šviesomis ar dūmais.

Signalizuojant gairėlėmis, mostelėjimas (aukštyn ir žemyn) viena (dešine) ranka reiškia tašką, mostelėjant abiem rankom — brūkšnį. (Iš **Budėk!**, 1947 m.)

li tam tikrom dienom nevalgyti su visais, bet išsivirti patys, ko širdys trokšta.

Kur bijoma gaisro, skiriama speciali vieta pratintis laužus kurti ir valgi gaminti, o po to ugnį gesinti ir lavietę sutvarkyti.

Jau iš anksto, stovyklavimo laikui dar neatėjus, būkluose ir skautų kambariuose ruošiami įvairių laužų modeliai. Garantuota, kad jie patrauks visų lankytojų akis, širdis ir sužadins jų apetitą.

Pr. Sk.

Gaisro ar nuodingų dujų ištiktos nelaimės atvejų skautai turi mokėti tinkamai elgtis ir nelaimingiesiems suteikti pirmąją pagalbą.

Čia tokie lavinimosi pratimai Neprikl. Lietuvos laikais, kai ten skautai-ės ruošė Tėvynės tarnybai.

SKAUTIŠKOJO IR LITUANISTINIO LAVINIMOSI PRATIMAI

Nr. 5.

I. Skautiškoji dalis.

Klausimas 1. Vertinama ligi 5 taškų. “— — — — —
buvo tiesiu ir atspariu ligi gilios senatvės. Nuolat ke-
liavo ir stovyklavo. Visą gyvenimą miegojo ore, kelda-
vosi anksti ir dieną pradėdavo pasivaikščiojimu. Jo mė-
giamas užsiėmimas buvo sodininkystė ir daržininkystė.
Mėgo žvejoti, piešti. Pritaikė daug patogių rūbų, kurie
greit paplito pasaulyje kaip sporto ir kelionės rūbai. Jo
buvo išpopuliarintos trumpos kelnės ir fetras — — —”.
Kas jis buvo?

Kl. 2. Ligi 6 t. Skautai-ės daug iškylauja. Iškylau-
jant svarbu ne tik gerai paruošti darbo planą, bet ir ži-
noti gero iškylavimo technikos. Pagalvok ir atsakyk: 1.
ar iškylroje svarbus tinkamas apsirengimas ir koks jis
turėtų būti? 2. Kaip ir koku greičiu patartina žygiuoti
ir ką daryti tam tikrais vienodais laiko tarpais? 3. Kaip
ir kur reikia žygiuoti? 4. Kas žygio metu padeda nepa-
vargti?

Kl. 3. Ligi 5 t. Kokia, kada labai svarbi skautų kny-
ga buvo išleista šešių atskirų sąsiuvinų pavidale ir dėl
savo įdomaus turinio ir prieinamos kainos (tik 4 d. —
penai — kiekvienas) labai greitai paplito jaunimo tar-
pe?

Kl. 4. Ligi 3 t. Po ilgos žiemos vis dažniau išeisime
gamton ir vėl susidursime su ugnies kūrimu. Todėl vėl
prisiminkime: 1. ką reikia atsiminti ugnį kuriant? 2.
kur ugnį kurti? 2. kaip ugnį kurti?

Kl. 5. Ligi 6 t. **Kompasą** reikia mokėti ne vien nau-
doti, bet ir gerai bendrai pažinti. 1. Kada ir kaip kom-
pasas atsirado iš viso? 2. Koks bendrai kompasio veiki-
mo principas? Kokią kryptį kompasio adatėlė iš tikrųjų
rodo?

II. Lituanistinė dalis.

Kl. 1. Ligi 5 t. Nėra pasaulyje brangesnio ir saldes-
nio vardo už žodį **motina**. Jame sudėta visa meilė, kokia
tik besutelpa žmogui. Tam žodžiui išreikšti lietuviai
turi labai daug maloninių ir kt. darinių (pvz., motinėle
ir pan.). Kiek tu, broli-sese, tokių žodžių žinai? Bandyk
išvardinti.

Kl. 2. Ligi 6 t. “— — — šimet švenčiame 100 m. nuo
jo mirties. Buvo žemaitis, kilęs iš valstiečių, uoliai mo-
kėsi, baigė Vilniaus universitetą, ilgokai valdininkavo
ir daug rašė, ypač istorijos reikalais. Žavėjosi Lietuvos
istorijos grožiu ir garbe, simpatizavo liaudžiai ir kovojo
prieš sulenkinimą. Palaidotas Papilėje...” Kas jis toks?
Kokia jo knyga buvo labiausiai išgarsėjusi? Apie ką jis
dar rašė (šalia istorinių dalykų)? Kaip pasirašinėjo sa-
vo raštuose?

Kl. 3. Ligi 4 t. Vienos iš labiausiai lietuvių mėgiamų
pamaldų yra **Gegužinės pamaldos**, 1. Kas tai per pamal-

Skyrių redaguoja v. s. **A. Matonis**, 10 Edward St.,
Waterbury, Conn., 06708, USA.

PASTABOS: 1. ar esate jau bandę išspręsti š. m.
pratimus? Jei ne — tam jau pats laikas; raginkite ir ki-
tus; 2. išsprendę nors ir dalinai, bandykite savo žinias
palyginti su kitų žiniomis ir siųskite savo atsakymus. 3.
atsakymų tvarkos reikalu žiūr. Sk. A. 1964 m. nr. 1.

dos? 2. Kada, kaip jos atsirado? 3. Kuo jos skiriasi svar-
biausia nuo kitų? 4. Ką darydavo seniau ūkininkai kai-
muose, kai jiems bažnyčia buvo per toli kasdien susi-
rinkti?

Kl. 4. Ligi 4 t. **Gegučių** yra daug rūšių. Lietuvoje
gyvenanti (*Cuculus canorus*) yra nedidelis paukštis,
lenktu snapu. Ūkininkai laiko gegutę naudinga. Jauni-
mas mėgsta klausytis jos kukavimo. 1. Kuo gegutė min-
ta ir kodėl laikoma naudinga? 2. Kur ji susikrauna liz-
dus ir kaip peri vaikus? 3. Kokie buvo prietariai dėl jos
kukavimo?

Kl. 5. Ligi 6 t. **DLK Gediminas** buvo vienas iš labiau-
siai žinomų valdovų. 1. Kur buvo Gedimino pilis? 2. Kur
Gedimino kalnas? 3. Kas yra Gedimino stulpai? 4. Kas
yra Gedimino ordinas?

Atsakymai. Nr. 1.

I. SKAUTIŠKOJI DALIS

Kl. 1. a. vidutinio ūgio, raudonų garbanotų plaukų,
šlakuoto veido, labai gyvomis akimis. b. pareigingumas,
tiesumas, tvirta valia ir optimizmo dvasia, mokė kitus
kuo pats gyveno, troško skleisti geri, buvo giliai tikin-
tis.

Kl. 2. Pasaulio skautės, kaip ir skautai, keliose vie-
tose turi savo namus, kur gali suvažiuoti, pabendrauti.
Tokie namai yra **OUR CHALET** Šveicarijoje, Alpių
kalnuose, ir **OUR CABANA** Centrinėje Meksikoje.

Kl. 3. a. 1 — maža dėžutė, 2 — žvejų kabliukai ir
svoriai, 3 — virvė meškerei, 4 — skutimosi peiliukas,
5 — plastikos tvarstis, 6 — kompasas, 7 — pieštukas, 8 —
popierius, 9 — viela, 10 — virvė, 11 — impregnuoti deg-
tukai, 12 — cukraus gabalėliai, 13 — arbatžolių pake-
liai; b. komplektas, skirtas naudoti paklydus arba sto-
vyklaujant neapgyventoje vietoje.

Kl. 4. a. Tinkami drabužiai padeda išlaikyti kūno ši-
lumą. b. dėvėtini laisvi, bet nesunkūs drabužiai; geriau
dvi eilutės (pvz., megztukus) su oro tarpu, negu vienus
storus; viskas turi būti sausa, ir viršutiniai turi neprae-
leisti vėjo.

Kl. 5. a. padeda paukščiams geriau ir saugiau pra-
leisti žiemą; b. apsaugoti nuo kačių ir kitų priešų. Pri-
dengti nuo lietaus ir sniego. Gerai padėti pastogėje ir
pietinėje namo pusėje. c. per šaltą orą — taukai ir la-
šiniai. Tinka sėklos, trupiniai, riešutai, grūdai, virtos
bulvės, kapoti kiaušiniai ir pan.

Skyrių tvarko ps. R. Pakalnis,
20 Oak Leaf Dr.
Waterbury, Conn., 06708, USA

PASIKALBĖJIMAI APIE PAŠTO ŽENKLUS

33. Keletas patarimų pradedantiems

1.

Nevienas teiraujasi, nuo ko pradėti pašto ženklų rinkimą? Ar galima savo kolekciją pradėti pirkinėjant pašto ženklus pokeliuose, gaudamus dešimtukų "štoruose", ir t.t. Mėginsime į šiuos klausimus atsakyti keletoje pastraipų.

Kaip paprastai, kiekvienas pašto ženklų rinkimą pradeda nuo savo asmeniškios korespondencijos. Kiekvienas mūsų gauna laiškų iš šen ir ten. Gauna mūsų artimieji, giminės, draugai, kaimynai. Nuo čia ir pradėdame. Jeigu neturime tokio ženklo pas save, pamatę jį pas draugą ar kaimyną, jei tas nerenka, paprašome jį mums atiduoti. Paprastai dauguma mielai ir atiduoda. Jeigu tas asmuo pats renka, ženklo galės

mums ir neduoti, bet tuo atveju dažnai galėsime su juo pasikeisti, jei jam duosime kitokią ženkla, kurio jis neturi. Bet niekada neplėškime pašto ženklo nuo laiška nepasiklausę ir negavę to asmens sutikimo: tada bus tikra vagystė.

Niekada nelupkite ar neplėškite pašto ženklų tiesiog nuo voko: tokiais atvejais pašto ženklai daugiausia sugadinami, išdraskant paklijuotąją jų pusę. Taip daro tik nemokšos. Pašto ženklą reikia išplėsti su gabalu viso voko saugant, kad nebūtų paliestas pats ženklas. Dar geriau pašto ženklus iškirpti su voko gabalu žirkklėmis, bet reikia dėti, kad apie ženklą pasiliktų maždaug centimetras voko popierio. Įkirpti ar išplėsti pašto ženklai bus sugadinti.

Klišė Nr. 33a

Akiai malonus vaizdelis — Earnslaw kalnai ir Wakatipu ežeras (Naujoji Zelandija, 1898 m.).

Kai jau turėsite krūvelę taip surinkę pašto ženklų, reikės juos nuplauti. Į koki indelį įpilkite geriausią kiek drungno vandens ir į jį sumeskite norimus nuplauti pašto ženklus su popierio gabaliukais. Kad greičiau atliptų, galima pamaišyti. Tik saugokite, kad su vandenin imetamais popierio gabaliukais nebūtų spalvoto popierio (raudono, mėlyno, žalio), nes toks popieris vandeninyje paprastai pasileidžia ir nudažo pašto ženklus, tuo juos sugadinamas. Pašto ženklus ant spalvoto popierio gabaliukų reikia kiekvieną atskirai numirkyti.

Ant. Bernotas

(Bus daugiau)

II. LITUANISTINĖ DALIS

Kl. 1. a. sukilimas įvyko Mažojoje Lietuvoje — Klaidės krašte; b. Maž. Liet. Gelbėjimo Komitetas. Armijos vadu — Jonas Budrys. c. išvaduotas iš prancūzų valdžios ir grąžintas Lietuvai.

Kl. 2. a. dr. Vincas Kudirka; b. Lietuvos Himną; c. leido laikraštį Varpas; parašė Tilto atsiminimus; d. rusų valdžia liepė panaikinti nuo jo antkapio Lietuvos Himno paskutinių 4 eilučių žodžius.

Kl. 3. a. Kalėda buvo apsilvėjęs senis vyras, kuris eidavo iš namų į namus, padainuodavo ir apdovanodavo vaikus. Namams tai buvo laimės nešėjas. Jį lydėdavo būrys susikibusių vaikų, vadinamų varmasas; b. Tyliają naktį, Gul šiandieną, šveikas, Jėzau gimusi ir kt. c. švėsdavo 3 dienas; d. tarpušventis — laikotarpis nuo Kalėdų ligi Trijų Karalių; šventvakariu — visi to laikotarpio vakarai.

Kl. 4. Eisiu į darželį, skinsiu tris gėleles. Tai 2 posmas dainos "Saulėlė raudona".

Kl. 5. a. DLK Kęstučio žmona ir Vytauto Didžiojo motina; b. Telšių apskr.; c. pirmas Lietuvos kareivis, žuvęs kovos lauke; d. ant skydo buvo meška — akis trikampyje — jautis; e. Kaune — Vytauto Didžiojo; Vilniuje — Stepono Batoros.

Atsakymai. Nr. 2.

I. Skautiškoji dalis.

Kl. 1. V-oje Pasaulinėje Stovykloje (Jamboree), Olandijoje, 1937 m.

Kl. 2. Geležinio Vilko — dėvimas ant juostos, po kaklu; už Nuopelnus — kairėje krūtinės pusėje, aukščiau metinių žvaigždžių.

Kl. 3. Tokiais atvejais svarbu nepamesti galvos ir greitai orientuotis (žinoti, ką veikti). Birutė galėjo spėti neprileisti liepsnos paliesti sesutės kūno. Geriausia užmesti antklodę, kilimą, palatą ar kokią kitą storą daiktą, paguldyti ant žemės ir kočioti. Tai neleis orui prieiti prie liepsnos, ir ji bus tuojau užgesinta.

Kl. 4. Žygio pagal kompasą metu svarbiausia mokėti rasti kryptį ir matuoti atstumus. Taigi Petras turi prieš žygį išmokyti vartoti kompasą ir žinoti savo žingsnio ilgį (sudaryti žingsnio mastelį).

Kl. 5. Ugniavietės vietoje išvalyk (ar bent gerai suspausk) sniegą. Kuriai naudok tik sausas medžio šakas, nes kitas kuras užsnigtas, o žalios šakos sušalusios. Sukrauk trijų asmenų arba medžiotojo lauželį. Vandeniui tirpink sniegą, arba pasirink, pralaužęs, ledą.

ANGLIJOS RAJONAS

I. 23. Derby įvykusiame seserijos ir brolijos posėdyje aptarta metinė veikla ir sudarytas jos planas.

I. 30. Nottinghamo LAS valdybos pastangomis įvyko Lietuvos prezidento ir skautų šefo a. a. A. Smėtonos mirties sukakties minėjimas. Šiluvos dr-vės sesės ir Žirgų skilties broliai atliko pritaikytą programą, kurią paruošė vyr. sk. vyr. sl. E. Zaveckienė ir pravedė s. B. Zinkus. Paskaitą skaitė mokytojas D. Dainauskas.

Po minėjimo visi žiūrėjo stovyklos filmą ir auکوjo reprezentaciniam vienetui.

I. 31. Manchesteryje įvyko pirmoji Ramboristų vieneto susipažinimo sueigėlė. Nutarta kiekvieno mėnesio paskutinį savaitgalį ruošti Ramboristams stovyklos ir sueigos. Instruktorius s. B. Zinkus, vieneto vadovas s. v. v. sl. J. Zaveckas.

II. 6-7. Derby įvyko vyr. skaučių sueigėlė, kuriai vadovavo s. G. Zinkienė ir vyr. sk. vyr. sl. G. Valterytė. Nuvykusios į anglų skautų sueigą, sesės susipažino su jų tradicijomis. Sekmadienį, pasisėmusios skautiškų žinių ir išklačiusios vadeivės pranešimą, visos sueigos dalyvės linksma nuotaika grįžo į namus.

Anglijos rajone šiemet užsiprenumeravo 18 SKAUTŲ AIDŲ ir vieną MŪSŲ VYTĮ.

VII. 31 d. iki VIII. 7 d. įvyksta Ramboree Chastworth Park, Derbyshire.

VIII. 7-14 d. įvyks rajono 16-oji vasaros skautų stovykla Drum Hill, Little Eaton, Derbyshire, kuriai vadovaus ps. J. Maslauskas. Vyr. sk. v. sl. G. Valterytė ves sesių pastovyklę, s. v. v. sl. R. Valteris ves brolių pastovyklę. Ūkvedis ir techninis vadovas bus s. B. Zinkus. Ramborees Fondo ir stovyklos finansus

tvarko Brolijos išdininkas s. v. v. sl. A. Jakimavičius.

II. 13. Nottinghamo skautai-ės dalyvavo Vasario 16 d. minėjimo progromoje. Vakaro pelnas paskirtas Tautos Fondui.

Uoli skautė ir gera lietuvaitė sesė Irena Jakubaitytė Anglijoje.

Manchesterio Živilės dr-vės skautė Irena Jakubaitytė, lankanti aukštesnę mokyklą, ne tik aktyvi vieneto skautė, pravedusi SA prenumeratų vaju, bet ir pasireiškusi dainomis, pasirodymais, gražiu elgesiu ir gražia lietuvių kalba. Ji ir įvykusiose vasaros stovyklose būdavo pavyzdinga skautė ir gavo ne vieną dovanėlę.

Visi sese Irena didžiuojasi, o jos tėveliai, kurie dukrelę taip gražiai išaugino, mums visiems duoda sekutiną pavyzdį. Geros kloties šiai šeimai.

J. M.

JAV ATLANTO RAJONAS

Šventė šv. Kazimierui pagerbti.

Vas. 28 11 val. Apreiškimo bažnyčioje New Yorke pamaldos. Bažnyčia perpildyta. Prie altoriaus 4 skautiškos vėliavos su Lietuvos spalvomis.

Sv. Mišias aukoja klebonas kun. N. Pakalnis, o pamokslas Brolijos

dvasios vadovo s. kun. J. Pakalniškio.

Galingos giesmės nešė visų jausmus. Didelės skautų eilės išsitiesė prie Dievo stalo bendrai šv. Komunijai. Pabaigoje Marijos giesmė skamba taip sutartinai ir didingai.

Po pamaldų salėje iškilminga tuntu sueiga, kurioje dalyvavo konsulas Anicetas Simutis, LSS kūrėjas v. s. Petras Jurgėla, rajono vadas s. Romas Kezys, s. dr. H. Lukoševičius ir daug skautų vadų, tėvų ir svečių. Taip tiršta, kad net nėra kojai vietos.

Oficialiąją dalį pravedė ps. Antanas Bobelis ir naujoji tuntininkė ps. Danutė Siemaškieienė. Po Lietuvos himno ir įsakymų gražus būrys išsiriikiavo įžodžiui prie vėliavų.

Iškilmingai pasižadėjo skautauti: jaun. skautės Rita Bichnevičiūtė, Jūratė Kulpavičiūtė, Aura Ošlapaitė, Danutė Saldaitytė, Alė Surdenaitė ir Eglė Šukytė; jaun. skautai: Edvardas Ūselis, Eimutis Karmazinas, Rimas Šidlauskas, Vytautas Veršelis ir Povilas Redikas; skautės: Violeta Alilionytė ir Astra Prancevičiūtė; skautai: Algis Kidolis, Saulius Siemaška, Rimas Labutis, Algis Šukys, Saulius Šidlauskas ir Arvydas Ivašauskas.

Tėvynės ir gerąjį mazgelius užrišo Brolijos dvasios vadovas ir jų tėveliai - mamytės. Apdovanota žymeniu v. sk. Vida Salomončikaitė.

Po vėliavų išnešimo v. s. Petro Jurgėlos pašnekesys. Visiems išpūdis matyti ir savo tarpe turėti lietuvių skaitybės įkūrėją. Po pašnekesio jis atidarė skaučių-tų muge.

Aplink visą salę apkrauti stalai: juostos, taut. lėlės, kryželiai - smūtkeliai, vytelės, įvairūs drožiniai, papuošalai, siuviniai, gintaras, žemėlapiai, knygos, skautiški reikmenys, ženklai. O kalnai valgių, skanumynų, kuriuos gamino skautės ir tėve-

liai. Prasidėjo gyvas prekymetis, grojant lietuviškai muzikai.

3 val. prasidėjo **meninė dalis**. Rimtu įvadu pradėjo brolis poetas s. v. Romas Kisieličius, paskaitydamas savo poezijos, ir svečias sk. Neris Jarmas, paskambindamas pianu solo. Po to pabiro skautų jaunieji talentai. Piano solo skambino: Joana Strazdytė, j. sk. V. Gerulaitis, Alg. Leveckis, o Audronė Staknytė kanklėmis paskambino lietuviškų melodijų.

Deklamavo j. sk. Rasa Vilgalytė, pritariant kanklėmis, ir Arūnas Jančauskas. "Kalveli" pašoko skautės Noreikaitė, Jonynaitė, Diepell, Garunkštytė, Siemaškaitė ir Kidolytė. Solo šoko j. sk. Gerulaitytė. Jaun. skaučių oktetas padainavo dvi skautiškas daineles, o skautų grupė pasireiškė linksmais kupletais.

Visą programą pravedė aktorius jūrų sk. vlt. Leonas Karmazinas.

Pabaigoj laimės mėginimas — loterija: pintinė, knyga A. Smetona ir vytis. Laimingieji buvo p. Veršelinė, p. Siemaškinė ir p. Ašenbergas.

Stovyklavietei pirkti k-to pirm. J. Butkus pakvietė įsigyti bilietus — šėrus į naują stovyklavietę, kuri bus gal ir šią vasarą jau atidaryta.

Šventės proga jaun. skautai išleido įdomų rotatoriumi laikraštėlį **MES BUDIM.** A.S.

NAUJA VALTIS KENNEBUNK- PORTE

Tėvų pranciškonų gimnazijos PLK Mindaugo dr-vėje įkurta jūros skautų valtis, valtininku yra Juozas Gudžinskas. Norima įgyti tinkamą laivelį užsiėmimams jūroje.

Šiuo metu naujosios valtys skautai mokosi jūrininkiškų dalykų, s. I. Petniūno padedami. J.

WORCESTER, MASS.

Nevėžio ir Neringos tuntų skautai-ės Maironio parke vas. 7 turėjo savo iškilmingą sueigą ir Vasario 16 d. minėjimą. Apie Vas. 16 reikšmę visiems skautams kalbėjo skautininkų ramovės pirm. v. s. A. Venclauskas. Po oficialių įsakymų tuntininkė s. E. Gorodeckienė ir naujas tuntininkas s. P. Molis painformavo tėvelius apie ateities planus.

Taip pat buvo pristatyta nauja **Nevėžio** tunto skautų vadovybė: tuntininkas s. P. Molis, tunto adjutantas v. sl. A. Glodas, vilkiukų dr-vės draug. v. sl. R. Jakubauskas, DLK Gedimino dr-vės draug. v. sl. V. Gedmintas, vyčių dr-vės draug. sl. A. Norkevičius, tunto išdininkas s. v. psl. E. Markevičius, tunto ūkio skyriaus vedėjas. v. sl. A. Pranckevičius, tunto sporto vedėjas v. sl. A. Glodas, tunto laužavedys v. sl. R. Jakubauskas, vilkiukų dr-vės adjutantai psl. J. Pipiras ir psl. D. Pajėda, DLK Gedimino dr-vės adj. psl. R. Kildišas, Vilkių skilties skiltininkas psl. J. Pauliukonis, Lapinių skilt. skilt. sl. A. Gedmintas, tunto spaudos vedėjas sl. V. Baziliauskas, Dr. V. Kudirkos skautų vyčių būr. vadas s. v. psl. E. Markevičius ir Plk. J. Šarauskas skautų vyčių būr. vadas s. v. sl. J. Šermunkšnis.

Skautų Tėvų Komiteto pirm. p. J. Palubeckas padėkojo buv. tuntininkui ps. A. Prapuoleniui ir pristatė tėvams naująjį tutininką.

Iškilmingai sueigai ir minėjimui pasibaigus buvo skautiškas laužas, kuriame aktyviausiai pasireiškė mūsų jauniausieji. Laužą pravedė sl. I. Markevičienė ir v. sl. R. Jakubauskas.

Po laužo sesės ir broliai kartu su tėveliais prie bendro stalo pasivaisino mamųčių padarytais užkandžiais.

Skiltininkų lavinimas.

Rajono žiemos skiltininkų posėdulinimo sesijoje, įvykusioje sausio 15, 16 ir 17 d. Kennebunkporte, dalyvavo tunto skautai: psl. J. Pipiras, sl. A. Gedmintas, V. Marcinkevičius ir psl. J. Pauliukonis. Kaip vadovas, kuris savo darbu prisidėjo prie skiltininkų kursų, vyko v. sl. V. Gedmintas. Skiltininkų kursų žiemos sesiją vedė rajono skautų skyr. vedėjas ps. V. Zdanys.

Vasario 16 minėjime.

Lietuviškų 46 organizacijų bendrame Vasario 16 d. minėjime skautai ir skautės aktyviai prisidėjo, praveddami aukų rinkimą Lietuvos reikalams ir šokdami tautinius šokius per programą. Šokių grupių vadovauja sl. S. Stoškaitė.

Suvažiavimas.

Geg. 1 ir 2 Maironio parke, Neringos ir Nevėžio tuntams globojant, įvyks Atlanto rajono skautų vyčių, vyr. skaučių, skaučių vadovų ir skautų vadovų suvažiavimas. Čia suvažiavus vadovai iš viso Atlanto pakraščio pasitarti ir nustatyti ateities veiklos gaires. Šeštadienio vakaro programą atliks vyr. skautės ir skautai vyčiai. Platesnę informaciją išsiuntinės rajono vadeivos ir vyr. skaučių ir skautų vyčių rajono skyrių vedėjai.

Gerasis darbelis.

Kalėdų gerojo darbelio Nevėžio tunto skautai surinko \$20.50 ir pasiuntė į Vokietiją lietuvių skautų veiklai paremti.

JAV RAM. VANDENYNŲ RAJONAS

IŠ LOS ANGELES PADANGĖS.

Skautų Kalniškių tuntas Vasario 16 minėjo iškilmingą sueigą gražiai tėvėlių ir svečių būryje.

4 vilkiukai duoda įžodį: 3 broliai Budriūnai ir Gricius; visi iš Santa Monica susidariusio naujo vilkiuko būrelio. Tai pirmieji pionieriai ateičiai.

Keletas naujų vadovų iš jaunesniųjų tarpo įvesdinti į pareigas. Daug žadąs sl. J. Karalius, V. S. apdovanotas Pažangumo ženklu.

Po oficialiosios dalies skautai drauge su tėveliais ir svečiais prie vaišių stalo dalinosi džiaužais bei dainomis. Vilkiukas Aras paskambino pianinu. Vilkiukas Jocius padeklamavo Vas. 16-tajai pritaikytą eilėraščių, gi skautų Dariaus-Girėno dr-vė pasirodė su montažu **Pabudimas**, vaizduojančiu lietuvių tautos atbudimą Nepriklausomybei.

Sueigos pabaigoje buvo parodytas spalvotas filmas iš a. a. prof. M. Biržiškos, Vas. 16-tosios Nepriklausomybės akto signataro, laidotuvių.

Širdingas ačiū tunto mamytėms ir tėveliams, taip nuoširdžiai prisidėjusiems prie vaišių ruošimo, susidariusių išlaidų padengimo, bei sudariusiems tokį jaukų ir nuoširdų ryšį.

Anulis.

KANADOS RAJONAS

HAMILTON, ONT.

Šauni Kaziuko mugė su pasisekimu buvo pravesta ŠIRVINTOS tunto, dalyvaujant šiais metais ir NEMUNO tunto broliams AUŠROS VARTŲ parapijos salė atrodė kaip didelis turgus. Salės kraštuose dailiai paruošti skilčių skyriai buvo aptarnaujami sesių širvintiečių. Nors kukliai, NEMUNO t. broliai stengėsi savo parama mugę praturtinti.

Po pamaldų darbas virte virė. Kvapios dešrelės su kopūstais, tortai ir visokie saldumynai su kava, ne vieną šeimninę atpalaidavo namuose nuo sekmadienio pietų ruošimo. Gražių rankdarbių bei kitokių išdirbinių pardavimas ėjo pilnu tempu. Fantų loterija su naudingais eksponatais traukė susirinkusiųjų dėmesį ir turėjo pasisekimą.

Ypatingai šiais metais Kaziuko mugė išsiskyrė savo puošnumu.

Reikia džiaugtis, kad yra dar susipratusių vadovų, kurie aukojasi ne tik savo šeimos, bet visos lietuviškos šeimos labui, nežiūrint ar vaikučiai Jono, Petro, ar Motiejaus šeimos. Vadovams jie visi lygūs, brangūs ir reikalingi mūsų pavergtai tautai.

AR JAU ĮSIGIJAI SKAUTIŠKŲ VAIZDŲ ALBUMĄ LAUŽAI LIEPSNOJA VAKARUOS?

Jamborees Fondo Skyriaus išleistas skautiškų vaizdų albumas jau yra visuose kraštuose pasiekęs didelį skautų vadovų ir buvusių skautų skaičių.

Dar daug vadovų ir skautų, ypatingai sesių, jo iki šiol dar nėra matę. Jau pats laikas jį įsigyti ir turėti gražų skautiškų vaizdų albumą ne tik tai sau prisiminti, bet kitų tautų skautus ar šiaip asmenis su lietuvišku skautišku gyvenimu.

Vaizduose atsispindi skautiškas gyvenimas paskutiniame dešimtmetyje, jis paliks istorijai, ir bus visuomet malonu prisiminti skautiškas dienas skautiškose cilėse, o albumas palengvins prisiminimą ir sukels pasididžiavimą mūsų lietuviška skautija.

Skautiškų vaizdų albumas kainuoja tik 6 dol. U.S.A. ir Kanadoje, o kituose kraštuose penki doleriai. Jį galima užsisakyti kreipiantis tiesiog:

į JFS Vedėją s. P. Molį, 72 Topsfield Circle, Shrewsbury, Mass.,

į JFS Iždininką ps. A. Karaliūną, 3717 W. 70th Pl., Chicago 29, Ill.

ir į JFS Įgaliotinius bei vienetų vadovus vietovėse.

Džiugu, kad mugėje matėsi nuoširdžiai talkininkaujančių mamų ir tėvų. Skautiškoje šeimoje visi gali pritapti, kas laikosi lietuviybės.

V. P.

MONTREALIS

Iškyla

Vasario 14 skautų ir skaučių drėvės turėjo žiemos iškylą į Mėlynojo Slėnio kalnus. Buvo smagiai paslidinėta ir pakvėpuota tyru kalnų oru. Iškyautojus visą laiką lydėjo gera nuotaika ir linksma daina.

Vasario 16

Vasario 16 d. minėjimo visą programą atliko skautiškasis jaunimas. Gerai paruoštą paskaitą skaitė ps. A. Kličius. Linksmąją dalį atliko skautų vyčių globojamas Tautinis Ansamblis. Tautiniai šokiai, skudučių orkestras, dainos ir deklamacijos, supintos į nenutrūkstamą pyne, nevienam išspaudė susijaudinimo ir pasitenkinimo ašaras. KLB Montrealio apylinkės pirmininkas p. Andriuškevičius, tardamas uždarymo žodį, pabrėžė: Tai, ką matėte ir girdėjote, padarė mūsų vaikai!

Kovo 12 Dr. J. Basanavičiaus sk. vyčių būrelio metinėje sueigoje išrinktas naujas būrelio vadas Viktoras Rupšys. Tos pačios sueigos me-

** ŽAIDIMAI **

Pasikeitimas vietomis.

Žaidėjai išsiskaičiuoja ratu. Vienam užrišamos akys, ir jis užima vietą rato viduryje, iš kur jis iššaukia du (arba 3, 4) skaičius. Paminėtieji keičiasi vietomis, o "aklasis" juos gauda.

Tvarstymas tamsoje.

Skautai stovi poromis. Šviesos užgesinamos, ir berniukai turi sustvarstyti draugą pagal duodamus nurodymus. Leista tik kalbėtis pašnibždom. Kas garsiai prašneka, praranda tašką.

tu, po ilgų diskusijų, buvo nutarta esamas būrelis padalinti į dvi dalis. Būrelio branduolys paliekamas jaunų ir energingų vyčių rankose, o vyresnieji sudarė senų vyčių ratelį — židinį. Laikinu židinio vadu išrinktas v. sl. S. Geležiūnas. I.

JAV VIDURIO RAJONAS

Burlaivis jūros skautams

Chicagos Lituanicos tunto Prezidento Smetonos budžiu igulai nupirktas "lightning" klasės burlaivis.

Šiuo metu laivas remontuojamas, o patys jūrininkai stropiai mokosi plaukiojimo dalykų. Iguloje yra ke-liolika narių, v. s. Br. Gurėno vadovaujamų. B.

Isikūrė delfinų valtį

Vas. 28 Lituanicos tunte delfinų valtys nariai davė įžodį, tapo pilnais jūros skautais.

Valčiai vadovauja v. v. J. Šalčiūnas.

Delfinai smarkiai ruošiasi vasarai: stovyklauti ir Michigano ežere plaukioti.

Juodkrantės tuntas

Juodkrantės tuntas Chicagoje turi jūros skaučių laivą ir gintarių kand. igulą, bet veikia smarkiai.

Tuntui vadovauja s. Z. Dūdėnienė.

Jūros skautės, drauge su kitomis skautėmis, dalyvavo III. 21-28 gėlių parodoje, kur buvo įrengtas lietuvių gėlių darželis. K.